

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

38

JOI

16 februarie 1967

12 PAGINI

2 LEI

DUMINICĂ,

PRIMUL MECI INTERNAȚIONAL OFICIAL AL ANULUI:

DINAMO PITEȘTI — DYNAMO ZAGREB în turul al III-lea al „Cupei Orașelor Tîrguri”

Discuție cu antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci despre echipa națională

IN PAGINA A 3-A

Dinamo București invitat la „masa rotundă” a fotbalului internațional, de la Monaco

IN PAGINA A 12-A

Ionescu l-a driblat și pe Datcu, dar mingea, șutată cu efect, a ocolit poarta. (Fază din întâlnirea Rapid — Dinamo, terminată la egalitate: 1-1)

Repetiție generală la Pitești. Parcurgînd distanța de la soarele mediteranean la zăpada de pe Argeș, dinamoviștii și-au încheiat pregătirile pentru meciul cu omonimii lor din Zagreb, în compania „stegarilor” brașoveni (1-1).

Foto: S. BRAȘOVEANU

DOUĂ NOI ÎNTÎLNIRI DE JUNIORI ROMÂNIA — TURCIA

În cadrul pregătirilor juniorilor noștri în vederea ediției de anul acesta al Turneului U.E.F.A., luna viitoare vor avea loc două meciuri internaționale de verificare. Partenera echipei noastre va fi selecțiunea corespunzătoare a Turciei, cu care ne-am mai întîlnit în decembrie în Turcia. Aceste jocuri se vor disputa în țara noastră la 21 și 23 martie.

ECHIPA DE TINERET ÎN „CUPA SPERANTELOR”

Am informat la timp pe cititorii noștri asupra unei noi competiții internaționale organizată de U.E.F.A., de data aceasta rezervată echipelor naționale de tineret. Federația română a trimis la U.E.F.A. formularul de înscriere a selecțiunii noastre de tineret. La competiție s-au mai înscris pînă acum următoarele țări: Italia, Norvegia, R.D. Germană, Cehoslovacia, Spania, Bulgaria, Malta, Olanda, Polonia, Finlanda, Austria. Tragerea la sorți a primei perechi de echipe va avea loc la 10 martie la Berna.

DUBLA ÎNTÎLNIRE DE TINERET ROMÂNIA — IZRAEL

Între federațiile de specialitate din România și Izrael a intervenit un acord pentru două întîlniri între selecțiunile de tineret ale celor două țări. Partidele se vor disputa la 20 și 22 martie în Izrael, în localități care urmează să fie desemnate.

CUM SÎNT GOSPODĂRITE TERENURILE ÎN REGIUNILE CLUJ ȘI CRIȘANA

Sub crusta de zăpadă — la fel de groasă în regiunile Crișana și Cluj ca și pe celelalte meleaguri ale țării — terenurile de fotbal au dispărut... Nu se mai vede gazonul, nici liniile albe care-l marchează. Și, totuși, se poate vedea ceva chiar și în aceste zile de februarie. Ceva... nepăpăbil la prima aparență, dar, în fapt, foarte concret. Este vorba de spiritul gospodăresc al celor ce se ocupă de destinele fotbalului în cele două regiuni.

În regiunea Crișana, de pildă, sînt aproape 30 de terenuri de fotbal pe care se desfășoară meciuri de categoria B, întâlniri continuate pentru categoria C și multe, foarte multe, partide din cele două serii ale campionatului regional. Dar, dacă la Oradea (terenul Crișana), la Orașul Dr. Petru Groza, la Chișineu-Criș, Secuieni, Salonta, Valea lui Mihai și Sărmășag se poate vorbi despre preocupările gospodărilor, despre lucrările efectuate în toamnă pentru menținerea în bune condițiuni a gazonului, despre planurile ce se vor materializa acum, la jumătatea lunii februarie, pentru ca primele jocuri să găsească terenurile în perfectă stare, în alte locuri spiritul gospodăresc este complet absent. Stadionului Tineretului din Oradea — aflat în custodia școlii sportive — nu i se aduce de multă vreme amenajări, iar felul cum este îngrijit lasă de dorit. Să nu-l surprindă pe amatorii de sport din Oradea dacă, au peste multă vreme, el va dispărea de pe harta terenurilor de sport, lăsat în părăsire chiar de actualii lui proprietari. Asemenea reflecții am avut și în ceea ce privește terenurile de la Șimian, Ip și Voievozi. Este clar că la începerea noului sezon fotbalistic, gospodării de aici vor prefera jocurile în... deplasare.

Știți cite terenuri de fotbal sînt în regiunea

Cluj? Cifra este impresionantă: 308! Dintre acestea clujenii au 21 de stadioane și 73 de terenuri simple omologate. Cum sînt ele întreținute și pregătite pentru primele meciuri? La această întrebare ne-a răspuns tov. dr. ANDREI GYÖRY — membru al comisiei regionale de fotbal:

„Și în regiunea noastră sînt multe terenuri bine îngrijite, îndeosebi cluburile și asociațiile sportive care au echipe în categoriile A, B și C sînt cele care pot fi socotite frunze în acțiunea de amenajare și bună întreținere a terenurilor. Deși n-aș vrea să-i supăr pe colegii mei — activiștii obștești în asociații și cluburi — trebuie totuși să mărturisesc că sînt încă destul de multe secții de fotbal în care caracteristica principală este slaba activitate de amenajare și întreținere a terenurilor. Nu v-aș îndemna să vizitați terenurile „gospodărite” de C.L.L. Gherla, Unirea Dej și Vlădeasa Hedîn, de pildă, pentru că n-aș vrea să plecați cu o impresie proastă din regiunea noastră. Și acestea nu sînt singurele asociații sportive deficiente la acest capitol. Aș putea să vă povestesc și un episod hazliu, cu toate că, în fond, și el este destul de trist. Pe terenul asociației sportive Someșul Beclean s-au făcut acum 5 ani importante amenajări. Printre altele s-a construit o clădire anexă cu vestiare pentru jucători și arbitri. Ce credeți că au făcut în continuare cei de la Beclean? Au... vîndut clădirea unui cetățean și acum plătesc în fiecare duminică proprietarului cîte 20 de lei pentru a încurcînta arbitrilor să folosească una dintre camere...”

Aș spune, în continuare, că multe asociații sportive cu secții de fotbal din regiunea noastră lasă terenurile sportive — pentru amenajarea cărora s-au cheltuit sume importante — în paragină și, apoi, încep să se vaită pentru lipsa... bazelor sportive. Eu cred că principala lor lipsă se află în domeniul spiritului gospodăresc.”

Așadar, acum, cu puțin timp înaintea începerii activității oficiale, sînt multe „pete negre” în activitatea gospodărilor cărora li s-a încredințat importanta misiune de a se ocupa de amenajarea și îngrijirea terenurilor de fotbal. Nu trim, însă, speranța că o dată cu topirea zăpezii se va topi și indiferența acestor activiști și că în noul sezon fotbalistic vom avea plăcerea să vedem numai terenuri bine îngrijite.

H. NAUM

POȘTA... PELE

D. APOSTOL—București: „Aș dori să-i scriu lui Pele, dar nu știu unde. M-ați putea ajuta dv.?”

Adresa lui de acasă, dar vă putem indica n-o cunoaștem nici noi, două adrese unde, da-

că-i scrieți rîndurile dv vor ajunge sigur în mîinile lui Pele:
Confederația Brașt-leira de Desportos, R.P. 1.078, Rua de Quitanda 3, Rio de Janeiro-Brașt. Santos Football Club, Rua Hororo 27, Santos-Brașt.
Transmițîndu-le alee, scrisorile dv vor fi pîr-mite de fotbalistul pe care, după cite se pare, îi admirați. Iar dacă îi veți scrie în limbă franceză sau engleză, cu siguranță că va găsi un traducător pentru a lua cunoștință de cele scrise și pentru a putea să vă răspundă.

CINE ESTE LUNGU?

N. PRECUP—Craiova: „Aș dori să aflu citeva date personale despre noul jucător al echipei Rapid București, Lungu. Cineva susține că e fiul fostului extrem dreapta, internaționalul Lungu, care a jucat tot la Rapid. E adevărat?”

Nu, nu este fiul fostu-lui internațional. Inter-essant însă că noua achiziție a Rapidului are pe lîngă similitu-dinea de nume, multe din calitățile omoni-mului său. Deține ace-

lași post în echipă (ex-trem dreapta), este la fel de scund (1-a „în-trecu” pînă și pe Di-nu!), aleargă foarte rapid și dezinvolt, dri-blează în plîngă viteză, este deosebit de insis-tent în fiecare mingie (din păcate fără prea mari șanse la mingile înalte).

Lungu este născuț la Giurgiu, unde a învățat fotbal și a activat în categoria C. După satisfacerea stagiului militar, efectuat la Timișoara, el s-a stabilit la București, devenind component al lotului Rapidului.

DRUMUL LUI HELENIO HERRERA

N. MORARU — Constanța: „Înainte de a fi antrenor la Internaționala Milano, unde a activat Helenio Herrera?”

Cariera de antrenor început în Franța, la a lui Helenio Herrera a Puteaux, și a continuat

sucesiv la: Stade Francais, apoi în Spania la Valladolid, Atletico Madrid, Sevilla, Barcelona și acum în Italia, la Inter Milano.

PARTICIPAREA ÎN „CUPA ORAȘELOR-TÎRGURI”

VALERIAN ARAMA și VIRGIL IANCU—Sibiu: „Avem o nedumerire și vă rugăm să ne lămurim dv: cu cite echipe poate participa o țară la competiția „Cupa orașelor-tîrguri?”

De la început trebuie să facem o precizare: această competiție are un caracter deosebit de cel al „Cupelor campionilor europeni” sau al „Cupelor câștigătoarelor de cupe naționale”. Ea este rezervată numai echipelor cu sediul în orașele unde se organizează tîrguri sau expoziții internaționale.

De aici și o prevedere regulamentară care limitează dreptul de participare unor asemenea echipe de club. Regulamentul stipulează că în principiu se poate înscrie un singur club dintr-un astfel de oraș. Federațiile naționale, desigur, pot înscrie mai multe echipe de club, dar comisia de

organizare are latitudinea să aleagă, pe criteriul subliniat mai sus, cele 48 de echipe care iau startul în fiecare ediție a Cupei. Adică, au prioritate echipele reprezentînd orașe în care se organizează periodic renumite tîrguri internaționale de mostre. În folosul și pentru amploarea cupei se fac însă excepții de la această regulă admitîndu-se în competiție (dar numai cu cite o echipă) și alte orașe mai ales atunci cînd formațiile respective dovedesc valoare (cum s-a împlinit cu echipele noastre, confirmarea deplină aducînd-o în ediția actuală, Dinamo Pitești). Așa se explică de ce Anglia, Spania sau Belgia iau parte cu mai multe echipe.

CEI 11 „MONDIALI '66”

GH. STANESCU — Botoșani: „V-aș ruga, dacă vă este posibil, să-mi dați următoarele date ale celor 11 fotbaliști englezi care au cucerit campionatul mondial 1966: vîrsta, înălțimea, greutatea și cluburile la care joacă.”

Vă satisfacem rugă-mînta în rîndurile de mai jos:
Gordon BANKS (Leicester City) 27 ani, 1,76 m. 76 kg.
Georges COHEN (Fulham) 26 — 1,78 — 79.

Jacky CHARLTON (Leeds United) 29 — 1,86 — 78.
Bobby MOORE (West Ham) 24 — 1,76 — 73.
Ramon WILSON (Everton) 31 — 1,73 — 73.
Norbert STILES (Manchester United) 26 — 1,66 — 68.
Bobby CHARLTON (Manchester United) 26 — 1,74 — 72.
Alan BALL (Everton) 26 — 1,68 — 64.
Geoff HURST (West Ham) 24 — 1,80 — 83.
Roger HUNT (Liverpool) 27 — 1,76 — 74.
Martin PETERS (West Ham) 22 — 1,83 — 77.

Petroșeni

O NOUĂ PROMOTIE DE ARBITRI

Zilele trecute li s-au înmînat carnetele celor nouă absolvenți ai cursului de arbitri de fotbal. Printre ei se află și fostul jucător Ion Panait, care a activat un timp destul de îndelungat la echipa de categorie A, Jiul din Petroșeni.

În sezonul trecut, noii absolvenți au condus o serie de jocuri din cadrul campionatului orașenesc de seniori și copii, unde atît Ion Panait, cît și Anton Dobner, Recentu Tripșa și alții au avut prilejul să se evidențieze prin calitatea arbitrajelor prestate. Pentru rezultatele bune obținute, colegiul de arbitri l-a propus pe Ion Panait și pe încă trei din proaspeții absolvenți, ca în sezonul 1967 să facă parte din lotul regional de arbitri.

S. BALOI
correspondent

Bistrița

CU GÎNDUL LA CAMPIONAT

În vederea returului campionatului regional de fotbal Cluj, echipa A. S. Gloria Bistrița a început încă din 15 ianuarie antrenamentele, cu accent pe pregătirea fizică și tehnică a jucătorilor. Paralel cu acestea au avut loc crosuri, jocuri de verificare în compania propriilor echipe de juniori cît și cu echipe din aceeași serie sau din categorii superioare, ca de exemplu: Someșul Beclean, Progresul Reghin, Unirea Dej.

Din lot fac parte: Tăutu, Lorenț, Pădureanu, Vasilescu, Iorenț, Greabu, Boariu, Török, Treaba, Stan, Ciocan I și II, Bucur, Damian L., Damian II și Kadar.

I. TOMA

De pe cuprinsul țării

Galăț

ARBITRII SÎNT GATA DE START

Pentru ca începutul noului sezon fotbalistic să-i găsească în cea mai bună formă, arbitrii din regiunea Galați nu și-au întrerupt pregătirile. În fiecare duminică — pe stadioane sau în săli — și marșea în sălile de gîdînje, arbitrii din lotul republican și regional și-au continuat programul de pregătire fizică și teoretică. Pentru a fi puși la curent cu tot ce este nou în materie de arbitraje, colegiul regional de arbitri a organizat un ciclu de conferințe dintre care cele mai semnificative au fost: „Infraacțiuni mai

puțin frecvente în timpul jocului”, prezentată de Grigore Birsan și „Stadiul actual de dezvoltare a fotbalului și legea ofsaidului”, prezentată de Fr. Balmuş.

În prezent au început cursurile pentru un nou lot de arbitri, iar la 24 februarie va avea loc reexaminarea arbitrilor pentru a se vedea stadiul lor de pregătire înainte de începerea campionatului.

T. SIRIOPOL
correspondent

Tirgoviște

JUNIORII AU NEVOIE DE SPRIJIN

În orașul Tirgoviște există o frumoasă tradiție, aceea de a promova tineri jucători talentați din echipele pregătite cu grijă și dragoste de antrenori pricepuți.

Dintre exemplele cele mai recente, amintim doar pe portarul Andrei de la Rapid, Dinu și N. Ionescu de la Dinamo București.

Astfel, echipa de juniori a asociației „Metalul” Tirgoviște posedă un lot numeros din care se remarcă tinerii Nicolae Ciobanu, Eliade Pirvu, Ion Geală, Dan Crăciunescu și alte talente. Continuînd pe linia pe care a mers acum cîțiva ani, cînd a cucerit titlul de campion la juniori, lotul este pregătit azi, cu multă exigență, de „veteranul” primei garnituri, Eugen Popescu.

Dar „speranțele” tirgoviștene nu se bucură de atenția cuvenită din partea asociației sportive. Zestrea materială a juniorilor este ca și inexistentă, ca să nu mai amintim că, în timpul campionatului, uneori,

problema deplasărilor stă sub semnul incertitudinii, deoarece echipele nu i se alocă fondurile necesare. Ce are de spus conducerea asociației sportive „Metalul”?

M. AVANU
correspondent

Buzău

Echipa „Metalul” Buzău (în fotografia alăturată) se pregătește cu intensitate pentru returul campionatului categoriei C în care activează Ion Luca, antrenorul buzoenilor speră ca „Metalul” să urce în clasament peste actualul loc 5. Este, oricum, o performanță, dacă avem în vedere faptul că metalurgiștii au jucat, în ediția trecută, în campionatul regional.

CE SĂ PRETINDEM FOTBALULUI?

O mare satisfacție a muncii noastre o constituie legătura strânsă cu cititorii. Sute de iubitori ai fotbalului ne pun săptămânal în fața unei mari diversități de probleme, exprimându-și păreri și solicitând clarificări asupra activității din fotbal, sport pe care-l disecă până la os.

Din conținutul scrisorilor, însușite și competente, rezultă dorința vie, susținută cu pasiune, ca fotbalul nostru și în special echipa națională să devină de notorietate europeană sau chiar mondială. Televizarea marilor evenimente internaționale din fotbal, relațiile actuale tot mai cuprinzătoare despre fotbalul nostru și fotbalul de peste hotare, oferă de citiva ani vechilor și noilor contingente de spectatori și telespectatori jaloane de comparație de prim rang. De aceea este firesc ca pretențiile celor care îndrăgesc fotbalul să crească.

Un cititor ne-a scris cu mult sentiment: „Mă întreb ce să pretind fotbalistilor noștri și nu găsesc răspuns la întrebare. Nu vreau să le cer să devină campioni mondiali în 1970, dar doresc să vină mai repede ziua în care să văd, să aud sau să citesc că o echipă a noastră a ajuns în finala unei mari competiții internaționale. E prea mult? Ce pledici ne mai stau în cale?”

N-ar fi prea mult, tovarășe Cojocaru! Baza pentru o asemenea performanță se întărește din ce în ce, pe măsură ce se muncește mai fructuos, mai curajos, cu un orizont mai larg și se interpretează mai realist fenomenul fotbalistic din țara noastră și de peste hotare.

Îndreptarea atenției spre problema fundamentală, hotărâtoare pentru progresul în fotbal, ca și în orice alt sport, creșterea tinerelor cadre, precum și abordarea fără teamă a întrebărilor internaționale cu echipe de club și reprezentative puternice, au contribuit ca într-o perioadă relativ scurtă — trei ani — fotbalul nostru să înceapă să devină cunoscut și apreciat în arena internațională, atât de vastă și puternică a acestui sport.

Firesc că într-un interval de citiva ani n-a fost timpul necesar să se culeagă roade prea bogate de pe urma acțiunii de cultivare și promovare a talentelor. De recolta celor 14 centre de juniori, înființate recent în țară, vom dispune mai târziu, însă, o dată cu organizarea creșterii de noi elemente, se duce o muncă intensă de depistare și promovare a tinerilor fotbalisti talentați care activează la echipele de categorie inferioară.

Perspectiva creșterii de noi cadre nu va fi însă atât de promițătoare dacă secțiile de fotbal ale cluburilor și asociațiilor sportive nu vor ajunge să dispună de pepinieră proprie, de o structură și de mijloace materiale necesare, care să formeze adevărate școli de fotbalisti.

Până acum citiva ani, formarea noilor generații de fotbalisti a întâmpinat dificultăți subiective, din cauza neglijării aproape totale a acestei vitale activități. Atenția a fost aproape în întregime dată vîrurilor fotbalului, tratate cu atenție de laborator, în scopul izbuzorii de a se obține rezultate favorabile, cât mai grabnic.

Această greșeală s-a întors împotriva fotbalului ca o lovitură de bumerang. După mai bine de 10 ani de la această eroare, am constatat, începînd din 1960, că o generație de fotbalisti care se pregătește să părăsească activitatea competițională n-are așteptări. Numărul valorilor individuale de prestigiu a scăzut și abia din anul trecut — eveniment marcat de cei 11 debutanți în echipa națională în 1966 — se poate afirma că începe să se umple golul lăsat de Călinoiu, Bone, Ene I, Tătaru, Ozon, Băcut I, Alexandrescu și alții.

De citva timp, procesul de formare a fotbalistilor valoroși devine, în ciuda eforturilor, tot mai greu și aceste greutăți sînt, de această dată, obiective.

Spre deosebire de trecut, copiii au, în prezent, atracții mult mai numeroase în afara fotbalului, care-i captivează de mici. Încă din clasele elementare ei își fac lecțiile din primele ore ale după-amiezii, pentru a putea privi apoi fără reproșuri la televizor. Astfel, ei pierd orele de joacă în care fotbalul improvizat ocupa înalte vreme primul loc. Timpul copiilor pentru joacă, în general, și fotbal, în special, se reduce din ce în ce mai mult, căci programa analitică din școli solicită, cum e și normal, învățătura temeinică, pretențiile părinților în această direcție au sporit, pe drept cuvînt, considerabil, ocupînd orele libere ale copiilor cu învățatul limbilor străine, cu spectacole, excursii și preferă, dacă e vorba de sport, înotul, patinajul sau tenisul. Dacă mai adăugăm și faptul că numărul terenurilor virane și de fotbal este în descreștere, că cele existente sînt departe de domiciliu, ajungem la concluzia firească și la soluția adoptată de mult în alte țări că școlile trebuie să posede terenuri de sport pentru accesul nemijlocit al copiilor în timpul liber, iar cluburile și asociațiile sportive, mai numeroase decît cele actuale, să aibă o asemenea organizare, baze sportive și echipament, încît să atragă din toate punctele de vedere copiii și tineretul.

Actualele centre de copii și juniori nu pot să rămînă decît o formă de trecere la calea cea mai viabilă — activitate de fotbal în școli și cluburi puternice de fotbal. Deocamdată în școli se fac primii pași, destul de timizi după cum indică tatonările, de introducere a fotbalului, iar în privința cluburilor de fotbal, capabile să devină „fabrici de fotbalisti”, se încearcă o primă experiență la Iași.

Dacă noi pretindem în mod justificat fotbalului să ne aducă satisfacții, fotbalul pretinde și el să-i dăm oxigenul necesar pentru viață și dezvoltare: fotbalul în școli și secții sau cluburi puternice de fotbal. De ce? Fiindcă în timp ce un tânăr de 14—15 ani, cu o pregătire fizică generală bună, poate deveni în 4—5 ani un sportiv fruntaș în multe discipline sportive, pentru fotbal viitorul internațional trebuie, în mod obligatoriu, să aibă o pregătire organizată și supravegheată de la vîrsta de 7—8 ani. Deci un minimum de 10 ani se impune pentru creșterea unui fotbalist fruntaș, trudă și răbdare asemănătoare doar cu formarea unui patinator artistic.

Cu toate că lipsa de răbdare în fotbalul nostru a fost un mare neajuns, deseori scump plătit, nu putem nici acum aștepta ani de zile clarificarea unor probleme atât de esențiale ca acelea de mai sus. Important este ca, paralel cu organizarea temeinică, continuă și perseverentă a unui proces vast de creștere a tinerelor cadre, să folosim și mijloace mai rapide de rezolvare.

Federația română de fotbal a avut inițiativă și are realizări în această direcție. Prin aparatul său a reușit să depisteze o serie de elemente talentate venite în taberele anuale de juniori sau descoperite de observatori. A înființat o nouă echipă de tineret, pe lângă aceea care a funcționat citiva ani și a devenit olimpică, iar acum formează încă o garnitură a lotului de tineret.

Amintind o propunere mai veche, făcută de un cititor în primele numere ale revistei noastre, credem că sprijinim acțiunea de descoperire de noi elemente, mai cu seamă pe posturile în care lotul reprezentativ este deficitar, fundași laterali și centrali și înalții centrali. Sugestia constă în organizarea la sfîrșitul lunii iunie a fiecărui an, deci după examene, a unui turneu de selecționare de regiuni cu jucători sub 23 de ani, fără fotbalisti legitimați în categoriile A și B. În luna mai ar urma ca unul dintre antrenorii federației și antrenorii secunzi ai echipelor de categorie A, 16 la număr, să devină pentru o lună antrenori regionali, în care timp să viziteze jocuri din campionatele categoriilor C, regionale și orășenești și să alcătuiască apoi selecționare regionale de cite 18 sau 22 de jucători. Aceste echipe ar urma să se întâlnească, după un sistem eliminatoriu, dar cu partide ulterioare, pentru stabilirea unui clasament. În acest chip ar evolua, sub privirile cele mai competente, într-un turneu cu public, aproximativ 300 de tineri fotbalisti. Dintre aceștia se vor recolta în mod sigur 30—40 de talente, cu care pe timpul verii să se facă o tabără de pregătire la care să participe ca instructori cei mai buni fotbalisti români care au părăsit de curînd competiția sau sînt chiar în activitate.

Răspunzînd scrisorii de care am amintit mai sus, trebuie să pretindem fotbalului nostru și forului care-l dirijează, adîncirea sondajului și preocupărilor pentru elementele tinere. În această cursă trebuie să câștigăm fiecare zi. Am pierdut prea mult timp în fotbal preocupîndu-ne de chestiuni nefundamentale, uitînd de sarcina cea mai importantă și de calea cu reușită cea mai sigură: formarea de jucători foarte valoroși, de vedete. Cu cit vom avea mai mulți fotbalisti de clasă internațională, cu atît vom dispune de echipe reprezentative valoroase, puternice, capabile să ne aducă satisfacțiile pe care ni le dorim cu toții.

Poate că cea mai mare realizare a lotului reprezentativ de fotbal în 1966 a fost aceea de a ne fi dat încredere în forțele jucătorilor care-l compun. Debuturile cu succes ale jucătorilor Dobrin, Frățilă, Lucescu, Barbu și promitător al fundasului Deleanu, conturarea personalității echipei naționale, victoriile de pe teren propriu și creșterea facturii jocului în deplasare, ne fac să sperăm că în anul 1967 vom rămîne invincibili pe teren propriu, cum sîntem de trei ani, chiar dacă vom avea ca adversară o echipă atît de prestigioasă ca Italia. Iar peste hotare, năzuința că vom înregistra cel puțin o victorie din cele două partide, cu Franța și Elveția, ceea ce ar însemna primul succes de amploare de la victoria obținută cu Danemarca în 1963, la Torino.

Fără îndoială că aspirăm în primul rînd să întrecem echipa Elveției la ea acasă. Pentru acest scop trebuie subordonate toate celelalte acțiuni și trebuie să pretindem antrenorilor noștri să alcătuiască, în vederea acestei partide, cea mai puternică echipă națională, curajos, cu elementele cele mai capabile și mai în formă. Toți cei care iubim fotbalul trebuie să acționăm în această direcție. Este necesar ca jucătorii, echipele de club și conducătorii lor să alcătuiască un tot cu antrenorii lotului reprezentativ. În anul trecut au existat unele fricțiuni între antrenorii loturilor reprezentative și ai cluburilor care dau jucători selecționabili pentru motive nesemnificative, uneori egoiste, din cauza unor neconcordanțe în pregătire, în soluții, mici neînțelegeri care în acest an trebuie lichidate, în vederea obținerii celui mai bun randament posibil al echipei naționale.

Apropriatele meciuri cu Franța (o plăcută întâlnire cu fotbalul francez) și cu Elveția (o confruntare decisivă pentru aspirația la șefia grupelor noastre din campionatul Europei), ne vor arăta în ce măsură drumul parcurs pînă în prezent de echipa națională a găsit plusul necesar și în ce fel fotbalistii și antrenorii noștri au răspuns așteptărilor, iubitorilor fotbalului, pretențiilor, adevărat, dar și măgulitoare în acelasi timp.

Aurel NEAGU

SCURTĂ CONVORBIRE CU ANTRENORII ECHIPEI NAȚIONALE

Marti dimineata, doi redactori ai revistei noastre, STELIAN TRAN-DAFIRESCU și ROMULUS BALABAN, au stat de vorbă cu antrenorii echipei naționale ILE OANA și ȘTEFAN COVACI. Între aceste „cupluri” s-a infiripat o discuție lipsită de amprentele unui interviu oficial, lată-ne, așadar, tați patru, de vorbă.

S.T. : Echipa națională începe să intre din nou în atenția opiniei publice. Ce de obicei, ziaristii trag primele semnale. V-am ruga să facem împreună o scurtă incursiune prin „macheta” viitorului sezon internațional.

I.O. : Anul 1967 are pentru noi un singur anotimp: anotimpul echipei naționale. Sîntem abia la începutul său. În acest dosar l-am închis pe „1968”, transformat în bilanșuri și pagini de analiză.

R.B. : Din orice bilanș se „reporțează niște solduri”. Favorabile sau nu. Ce satisfacții majore transferați din bilanșul lui '66?

I.O. : Sporirea eficacității. Prin comparație, desigur, fără să fi atins un maximum: 21 de goluri în 12 partide interțării, 10 dintre ele în deplasare. Faptul semnifică printr-ale spirit ofensiv și unele reușite de ordin tactic în jocul atacului.

Ș.T.C. : Și încă ceva de prim ordin. Echipa noastră s-a „imunitizat” (și sperăm pentru totdeauna) împotriva „virusului emotivității”.

R.B. : Intr-adevăr mulți dintre fotbalistii români au căpătat o „rezistență interioară” împotriva descărcărilor emoționale, oricît ar fi de mari. Recent, „olimpicii” au confirmat în America de Sud același pas spre consacrare. Nu mai plătim tribut greu și gratuit faimei altora. Numeroși jucători (majoritatea tineri) au căpătat acel „usage du monde” în sens sportiv, jucînd aproape în toate țările și continentele, împotriva unei bune părți din elita fotbalului mondial.

S.T. : Și ce aveți în „debit” din anul precedent?

Ș.T.C. : Randament în apărare: primite 18. Și totuși...

I.O. : Nu e vorba de carențe de tactică colectivă în cadrul dispozitivului defensiv. Ci de greșeli izolate și individuale ale apărătorilor (Dan — jocul cu Polonia; Popa — Corso; Deleanu — Corso, ambele în jocul cu Italia). Ele exprimă, pentru noi, superficialitatea intermitentă a autorilor.

R.B. : În cazul „Dan la Ploiești”, desigur. Dar Popa și Deleanu au săvîrșit greșeli de ordin tehnic. Pașii impractici sau degajare ratată.

I.O. : În ajutorul lui Popa se demarcase Gherghel și Pircălab. Nu a văzut soluțiile, nu i-a văzut pe coechipieri. A optat pentru o soluție mai complicată, care s-a „împotmolit” în piciorarele lui Corso (Corso — Mazzola — gol).

R.B. : Faptul aduce mai degrabă cu lipsa de formă decît cu expresia unei atitudini de responsabilitate aproprată.

I.O. : De acord, sau cu fatalitatea unei clipe de neșansă în cazul lui Deleanu, care n-a comis decît o singură greșeală în meciul de la Napoli. Una singură, devenită al doilea gol al italienilor.

R.B. : A fi, în ansamblu, mulțumit de atac și nesatisfăcut de apărare, pare oarecum paradoxal și pentru fotbalul nostru (care a dat mereu excelenți apărători) și pentru fotbalul mondial (într-un prezent de molima sistemelor defensive). Se poate vorbi de o criză

de valoare printre jucătorii români, din compartimentul apărării?

I.O. : Ha! Nu cred. Apărătorii de la echipa A au realizat și partide foarte bune. Presa vorbește despre excelența comportare a fundasilor din echipa olimpică în turneul din America de Sud.

R.B. : Intr-adevăr, Boc și Dumitru Nicolae compun un cuplu de mare capacitate prin valoarea intrinsecă, prin tinerețea lor pe

LOTUL SELECȚIONABILOR

Cei 23 de jucători selecționabili pe posturi: portari: M. IONESCU, DACU, CONSTANTINESCU; fundasi: POPA, I. POPESCU, NUNWELLER III, BARBU, BOC, DAN COE, MOCANU, DELEANU; mijlocasi: GHERGHELI, LIBARDI, DOBRIN, D. POPESCU; inaintasi: PIRCALAB, FRATILA, BADEA, DRIDEA, IANCU, MOLDOVEANU, LUCESCU și C. RADU.

care s-a grefat și o oarecare experiență internațională. Lucescu îi transmite un reconfortant sentiment de siguranță prin depozitarea lui viguroasă și tehnica sa, transformată în joc constructiv. Sătmăreanu aproape la fel. Iar Deleanu nu mai are nevoie de alte recomandări.

Ș.T.C. : Nu e vorba (din fericie) de o penurie de apărători valoroși. Cînd jocul acestor fundasi nu va mai fi întrerupt de „eclipse” frecvente atunci cînd nu ești în formă, realizările colective ale echipei nu vor mai fi pierdute pe seama cîtorva greșeli izolate.

I.O. : Și falanga mijloacilor a căpătat noi întăriri. Recent, Năftănilă și mai ales Libardi au întrunit aprecieri excelente. De cînd a promovat Iulian întrezărit marile posibilități ale acestui fotbalist. El vom încerca cit de curînd. Să fim sinceri, tot înalțași rămîna problema litigioasă, iar atacanții centrali un veritabil nod gordian. Este postul în care fotbalul nostru continuă să resimtă o acută lipsă de personalități.

Ș.T.C. : Am stat de vorbă cu Sorin Avram. Degradarea prestigiului său a început să-l doară. Afectarea aceasta sper să nu fie formală. Printr-o pregătire ambițioasă, paralelă cu un regim de viață sobru, talentatul fotbalist cu jambiere „a la Corso” ar putea candida din nou la tricoul echipei naționale alături de Pircălab, Lucescu, Moldoveanu, Năsturescu etc.

S.T. : Sezonul trecut a fost favorabil debutanților tineri. În afara lui Dobrin, proclamat cel mai bun fotbalist al anului, s-au mai consacrat Frățilă, Deleanu și Lucescu. Se va acorda credit în continuare tinerilor talente?

I.O. : Vom rămîne atenți în toți jucătorii cu autentice semne de perspectivă, precum și la toate sugestiile în legătură cu el.

Ș.T.C. : Pentru postul de fundas dreapta, alături de dinamovistul CORNEL POPA (bine pregătit la

(Continuare în pag. 6—7)

RITMUL DE JOC - O EXPRESIE ERONATĂ

Urmărind ani de-a rândul jocul marilor echipe autohtone și străine am fost frapați de maniera în care își construiau acțiunile. În timp ce viteza fazelor la formațiile mediotere se micșora pe măsura apropierii de poarta adversă, la marile echipe creștea de o manieră impresionantă.

C. TEAȘCĂ
antrenor

În toate domeniile de activitate, unele cuvinte ajung unanim acceptate, o parte din ele căpătând o forță tiranică. Nici fotbalul nu este scutit de asemenea noțiuni, cuvinte sau expresii acceptate volens-nolens.

De ce expresia „ritm de joc” este greșită

În această ordine de idei, consider că și expresia „RITM DE JOC” a devenit una dintre frizele care îngreună dezvoltarea fotbalului modern. În presă se explică mai întotdeauna o victorie sau o înfrângere prin existența unui „ritm de joc ridicat sau lent”. Și se recomandă drept principiu: „necesitatea schimbării ritmului”. Aceste erori perpetuate în virtutea obișnuinței ne-au determinat în prezent să expunem un punct de vedere propriu. Vom porni de la sensurile pe care „Mica Lorraine” le acordă noțiunii de „ritm”: „Dispoziție simetrică și de repetare periodică a timpilor slabi într-un vers, într-o frază muzicală etc.”; de exemplu ritmul poeziei sau ritmul muzical; „frecvența unui fenomen fiziologic periodic: „ritm cardiac”;

„figurat: curs regulat (ritm al obișnuințelor)”.

Din aceste definiții se desprinde ideea că în general ritmul are două elemente și anume:

1. prezența minimă a două viteze diferite: timpuri tari și slabi.

2. repetarea regulată a acestor două viteze diferite, adică o repetare periodică.

Ritm presupune existența unei diferențe între două viteze.

Înarmați cu aceste detalii, este firesc să ne punem întrebarea: „când există ritm în fotbal?”

Răspunsem prompt: Niciodată!..

Vom argumenta referindu-ne la cele două elemente: jucătorul și mingea.

Urmărind mingea, vom observa că ea nu se deplasează niciodată cu aceeași viteză. Iar aceste variații de viteză nu se pot repeta niciodată la intervale regulate, specifică fiind doar binarea lor. La rindul lor, jucătorii ca și mingea alergă repede sau mai puțin repede, diferențele fiind pe cifre de multiple, pe atât de neordonate.

În fața acestei evidențe, stătem obligați să recunoaștem că desfășurarea fotbalului nu are nimic ritmic. Dacă ritmul este o repetare regulată și simetrică, fotbalul, dimpotrivă, conține o succesiune bazată pe improvizații permanente, neordonate, nesimetrice. Niciodată pe teren două situații nu vor fi identice, fotbalului fiindu-i specifice secvențe care se succed în toate corelațiile posibile și imprevizibile. Este ceea ce ne face să reafirmăm că un meci de fotbal nu poate fi niciodată „ritmat”, deci n-are sens să mai păstrăm această noțiune atât de improprrie.

Să vedem atunci ce termen ar fi propriu fotbalului, capabil să reflecte dinamica lui și să poată fi utilizat cu randament în instruire. Fiindcă în prezent spunem jucătorilor că n-au avut ritm... și cam atât.

„Viteza de joc” - termenul propriu

De la început vom preciza că noțiunea care exprimă cu adevărat realitatea din teren este VITEZA DE JOC. Subînțelegem că noțiunea de „viteză de joc” nu are numai rolul de a falca pur și simplu pe cea de ritm, ci și o amplă influență asupra jocului și pregătirii. În argumentarea acestui punct de vedere ne vom referi tot la mingea și la jucători.

Ce este viteza de joc? Este ea sinonimă cu viteza mingii? Dacă ar fi așa, englezii recunoscând că jucătorii transmit mingea cu multă viteză lovind-o cu putere, ar trebui să fie și cei mai buni fotbaliști. Să recunoaștem că nu este cazul, chiar dacă au câștigat cupa Jules Rimet. În schimb, se poate spune că rapiditatea unei centrări face ca mingea să nu mai fie prea precisă, încât e posibil să ajungă în posesia adversarilor. Mișcarea rapidă în spațiul unei mingi cu destinație nestăgănită, (specifică jocului de contraatac cu forțe inferioare numerice adversarului) n-are nimic comun cu viteza de joc.

Invers acum, viteza de joc este oare identică cu viteza jucătorului? În acest caz, jucătorii cei mai rapizi ar fi cei mai pericu-

loși fotbaliști din lume. Afirmăm contestabilă chiar în cazul lui Gento, anulat în foarte multe meciuri, redus la zero. De unde concluzia că nici viteza jucătorului n-are continență cu calitatea acestuia.

De aceea, va trebui să raportăm viteza de joc la cu totul altceva. Dar, mai întâi, în concepția actuală, jocul de fotbal înseamnă producere colectivă de goluri. Cum se poate înscrie goluri în manieră colectivă? Numai dezechilibrând prin mijloace colective dispozitivul apărării adverse. Cum? Realizând punerea lui pe picior greșit, cu ajutorul unei circulații de balon desfășurate în zig-zag. Cum se realizează această circulație? Obligatoriu cu minimum doi jucători în fața unui adversar.

Ce reprezintă „viteza de joc”

În acord cu această concepție putem da acum răspuns întrebării: „Ce este viteza de joc în fotbal?” Ea înseamnă REALIZAREA CIL MAI RAPID POSIBIL A UNEI CIRCULAȚII DE BALON ÎN CURSE CONTRADICTORII. Realizarea practică a circulației amintite pretinde:

1. crearea unor condiții preferabile: adică concentrarea partenerilor (nu înghesuțată cum se întâmplă de obicei). Aceasta trebuie efectuată neapărat în apropiere de adversarul sau adversarii ce trebuie eliminați. Acum obținem și primul răspuns: viteza jocului depinde de viteza unui astfel de demarcat.

2. realizarea propriu-zisă a circulației balonului, de unde decurge și a doua concluzie: viteza de joc depinde și de viteza de transmitere a mingii.

Sintetizând, putem conchide că:

CIRCULAȚIA BALONULUI DE LA UN JUCĂTOR LA ALTUL ESTE DECI REZULTANTA RAPIDITĂȚII DE DEPLASARE ȘI DE TRANSMITERE. ESTE DECI REFLEXUL VITEZEI DE JOC. După această fundamentare, să vedem cum operează noua concepție asupra jocului. Analizând prin această prismă, putem constata de ce acțiunile de atac nu sînt purtate pînă la capăt, de ce acțiunile de apărare nu au drept rezultat recuperarea balonului etc. De exemplu, analizând un meci se poate vedea dacă s-au făcut demarșuri, deplasări în sensul concentrării de jucători pentru a susține purtătorul balonului și a oferi condiții pentru circulație ș.a.m.d. Dacă, nu, atunci trebuie insistat la antrenamente pentru remedierea acestei carențe. În acest caz s-ar dovedi impropriu, fals, șfălit că trebuie mărită viteza de transmitere a balonului, în cea de-a doua situație, dacă intreruperea acțiunilor a fost cauzată de neînțelegerea rapidă a balonului, va trebui insistat la antrenamente pentru corectarea acestora. Ar fi falsă afirmația că trebuie mărită rapiditatea de deplasare a jucătorilor, cînd necesară este mărirea rapidității de transmitere a balonului.

Cunoscînd acum laturile care compun viteza de joc în fotbal - repedăm, viteza de demarșare a jucătorilor, și de transmitere a balonului - putem lua în discuție și noțiunea „schimbarea de viteză” sau mai găzduiește spus, „accelerarea vitezei”.

Mereu, în fotbal, țelul principal este dezechilibrarea cîi mai rapidă a adversarului prin realizarea unei viteze de joc maxime. E adevărat că fiecare situație reprezintă o problemă particulară și pretinde o soluție particulară. Dar, indiferent de situația concretă, soluția nu poate să ignoreze principiul „maximum de viteză de deplasare și de transmitere” (posibil bineînțeles, în acțiunea respectivă).

Deci a urmări mereu realizarea vitezei maxime, înseamnă unica posibilitate de a obține o viteză de joc în cadrul concepției colective, necesară practicării actuale a jocului de fotbal.

„Schimbarea de ritm”, noțiune proprie unei concepții de joc individualiste

Intr-adevăr, dacă schimbarea ritmului ar trebui să se traducă prin „schimbare de viteză” se propune de fapt un principiu opus celui al vitezei maxime. Și este firesc, deoarece a lăuda meritele schimbării de viteză înseamnă de fapt un sfat ca acesta: mergeți, alergați repede, deodată frinați, plecați din nou, schimbați sensul, ș.a.m.d. Se obține deci din partea unui jucător oarecare, o diferență de viteză realizată într-o manie-

ră individuală. Ea este propusă ca remediu universal tocmai acum cînd concepția colectivă a jocului (enunțată mai sus) demonstră, ză că arma cea mai eficientă este utilizarea vitezei maxime. De aceea vedem, în expresia „schimbare de ritm” nu numai o confuzie terminologică ci și manifestarea unei concepții învechite de fotbal „individualist”, foarte gravă pentru evoluția acestui sport. Forma individualistă a schimbării vitezei (așa cum am prezentat-o mai sus) este o formă din care se obține punerea pe picior greșit - deci dezechilibrul adversarului - numai în condițiile unui marcaj individual. (Vezi golul întâi marcat de Amancio lui Partizan!) În cadrul concepției marcajului strict, purtătorul balonului este atacat fără încetare. Driblerii de clasă: Garrincha, Mazzola, Pele, Eusebio, Dumitriu, Ionescu, scapă cea mai mare parte din timp de sub supravegherea „paznicului” realizînd tocmai aceste schimbări de viteză așa cum arătam mai înainte. Aceste acțiuni se bazează deci pe realizarea situației de „contre-pied” printr-o diferență de viteză. Or, noi am văzut că ritmul era în primul rînd tocmai o diferență de viteză. Similitudine deci. Conștienți sau nu, este foarte probabil că asemănarea aceasta a cauzat sau a întreținut confuzia între termenii ritm și viteză. Este evident: că ceea ce era valabil în condițiile concepției marcajului individual strict (care a dus și la presing!), nu mai este posibil în condițiile concepției moderne a jocului colectiv de fotbal. Căci, problema defensivă, a apărării bazate pe retragere, pune problema recuperării balonului în termeni colectivi.

De exemplu, punerea pe picior greșit (dezechilibrarea adversarului), obținută printr-o diferență de viteză, implică acțiunea directă a adversarului (apărătorului) pentru deposedare, obligația acestuia de a intra în joc. Dar să admitem că el refuză să atace și aleg soluția retragerii în fața balonului, a temporizării la o distanță la care adversarul nu-l poate elimina. Abia atunci se vede ce mare eficacitate are această manevră (de retragere) pentru că diferența de viteză nu poate să fie eficientă și punerea pe picior greșit individual devine automat irealizabilă. În cazul marcajului individual strict, schimbarea vitezei rămîne o armă de eliminare. Dar împotriva unei apărări care se retrage și rezolvă acțiunea de trecere în apărare și recuperarea balonului în termeni colectivi, atunci numai viteza maximă de circulație a balonului este un mijloc eficient care permite eliminarea

adversarului. Punerea pe picior greșit nu mai este realizată de un jucător obligat să piardă timp pentru accelerări și încetiniri alternative, ci prin circulația mingii și fără pierdere de timp, totdeauna cit mai repede posibil (mingea deplasîndu-se cel mai repede). Vreau să închei comparînd evoluția unei echipe de fotbal cu mersul unui automobil. Acesta are un schimbător de viteză care îi permite să accelereze sau să încetinească mersul după necesități. Se crede că și o echipă de fotbal ar trebui să acționeze accelerînd sau nu viteza, pentru a surprinde adversarul. E greșit raționamentul. Automobilul are ca obiectiv ajungerea într-un punct oarecare cit mai repede posibil. Or, ne îndoităm că pentru aceasta, șoferul s-ar amuza să schimbe viteza de plîdere. Ar fi o pierdere de timp. Va schimba desigur cînd va fi constrins, fiecare viteză reprezentînd maximum de tîrziu posibil în anumite condiții de traseu. De pildă, la un viraj periculos va merge cu 30 de km la oră. Este puțin dar este totuși viteză maximă realizabilă în acel moment. La o echipă de fotbal este asemănător. Adică, nu se poate acționa totdeauna cu viteză maximă. Dar trebuie utilizată de fiecare dată viteză maximă permisă de condițiile concrete ale situației tactice.

FOTBALIȘTII NOȘTRI ALEARGĂ ÎNCĂ PEA PUȚIN ÎN TIMPUL JOCULUI

Din relatările specialiștilor noștri care au asistat la jocurile recente ediții a C. M. s-a desprins, printre altele, un fapt deosebit de important: jucătorii au alergat mult, nu și-au permis nici o clipă de răgaz. Ca urmare, jocurile s-au caracterizat prin dinamism, vigurozitate, printr-un ritm ridicat pe toată durata partidelor.

profesor
N. ROȘCULET

Datele obținute de cei doi specialiști le-am reținut și menționat pentru a efectua o comparație cu efortul prestat de jucătorii noștri.

Am urmărit aceeași parametri la unli dintre ei (actuali sau foști componenți ai loturilor reprezentative), din echipele Steaua, Rapid, Petrolul și Știința București în jocurile de campionat din 16 octombrie 1966. Constatările nu sînt deloc îmbucurătoare. Jucătorii observați au efectuat în medie 50 alergări rapide (valori extreme 87-90), iar distanțele parcurse în viteză maximă au însumat în medie numai 380 m.

S-ar putea ca diferențele mari să se datoreze unei interpretări neuniforme ale categoriilor de „intensitate” sau poate unei eventuale lipse de formă a celor observați. Cu toate aceste corective, situația nu se poate modifica prea mult. Și alți specialiști de la noi au ajuns cu ani în urmă la aceleași constatări.

Devine generală părerea că JUCĂTORII NOȘTRI EFECTUEAZA ÎN TIMPUL MECIULUI EFORTURI MAI MICI DECIT FOTBALIȘTII DE VALOARE MONDIALĂ. Socotim îndreptățită această comparație, deoarece pentru a ne situa pe linia unui progres continuu, trebuie să comparăm mereu jucătorii și echipele noastre cu cei mai buni reprezentanți ai fotbalului internațional.

Cauzele care fac ca numărul sprinturilor efectuate de jucătorii noștri să fie scăzut, sînt multiple și variate. Se spune că jucătorul care nu alergă mai mult pe teren, nu este suficient de bine pregătit din punct de vedere fizic. Totuși, cu greu ne putem închipui că antrenorii nu pregătesc bine jucătorii din punct de vedere fizic și mai cu seamă că nu pun accent pe dezvoltarea vitezei.

Această deficiență trebuie căutată în alte direcții. Jucătorii nu respectă deseori reguli de tactică elementară, cum ar fi de pildă: „pasează și sprintează”, apoi „sprijinirea coechipierului cu mingea”, „alergă după adversarul care te-a deposedat” sau nu cunosc cerințele jocului pe fază. Acestea sînt reguli pe care jucătorii de talie mondială le cunosc și le respectă în tot cursul meciului. Alte cauze care generează situația menționată, sînt: durata prea scurtă de refacere după accidentări, supra-antrenamentul, poziția unor jucători față de eforturile intense din antrenament, viața nesportivă etc.

Depistarea și cunoașterea de către antrenor a cauzelor principale care determină această lacună, elaborarea și aplicarea în antrenament a unor exerciții speciale, poate contribui la mărirea randamentului jucătorilor și implicit a eficacității jocului echipelor noastre.

Înaltă o fază în care se vede cît de statice sînt, uneori, acțiunile de atac.

SPECIALIȘTII AU CUVÎNTUL

Pe marginea eforturilor și a solicitărilor maxime din meci, specialiștii și medicii sportivi au întreprins o serie de observații și cercetări menite să clarifice problema concordanței dintre eforturile din meci și cele din antrenament. Astfel cunoscutul specialist I. Palfal (R.P.U.), căutînd să fundamenteze pe baze științifice metoda de antrenament cu intervale, ajunge după observațiile făcute în anii 1961 și 1962, la următoarele concluzii: jucătorii celebri ca Di Stefano, J. Charles, Garrincha, Secler, Sivori, etc. execută într-un meci aproximativ 140 de deplasări în viteză pe diferite distanțe (valori extreme 125-169) iar fotbaliștii maghiari efectuează în medie numai 98 de alergări rapide.

Mai recent, Sutka Miroslav (R. S.C.) a constatat, în urma unor cercetări că jucătorii de performanță cehoslovaci parcurg în medie următoarele distanțe: 3.850 m alergare de intensitate mică, 1.100 m. alergare de intensitate medie și 550 m. alergare de intensitate maximă.

RAID ANCHETĂ IN REGIUNEA IAȘI

DE CE PRODUCE ATÎTA ÎNGRIJORARE FOTBALUL IEȘEAN?

Interpretînd exclusiv situația pe care o au în clasament, la sfîrșitul turului, două din echipele de categorie republicană din regiunea Iași, întrebarea de mai sus poate apărea inutilă, într-alt de grăitoare sînt cifrele din dreptul lor: C.S.M.S. Iași — locul 13, Locomotiva Iași — locul 13. Vorbele aproape că par de prisos. Din înțeața de a explica natura

rezultatelor obținute de echipele din această regiune — caracterul lor întîmplător sau, dimpotrivă, cu o cauzalitate precisă — n-am rămas la suprafața fenomenului, ci am căutat sub „invelisurile protectoare”, ale căror aparențe sînt de atîtea ori înșelătoare.

Vom începe cu prezentarea tabloului statistic al fotbalului din regiunea Iași.

jucătorii Locomotivei, lipsii de antrenamente pe terenul gazonat pe care evolau în meciurile de etapă, se aflau, din acest punct de vedere, în... deplasare.

A treia cauză l-ar viza pe antrenorul Avasilchioaiei, Lipsiț, e adevărat, de sprijinul secției care, o dată cu decăderea echipei, „a lăsat-o baltă”, antrenorul n-a avut curajul unor măsuri hotărîte în echipa sa. N-a promovat tineri, deși la doi pași de el se află echipa școlii profesionale R.M.R. — campioană

republicană, n-a luat altitudine față de comportarea nepăsătoare a unor jucători, el însuși permițându-și unele neacceptabile „momente depresive”, binecunoscate de lumea fotbalului din Iași, și care au aruncat o lumină nefavorabilă asupra muncii și asupra calităților reale ale acestui antrenor.

Oricare și oricît ar fi cauzele care au dus Locomotiva Iași în precară situație în care se află, este cazul ca față de această echipă cei în drept să aibă o atitudine radical schimbată.

De ce se pierd juniorii?

La Iași, ca și în alte centre ale țării, există un centru de copii și juniori. Un centru puternic — prima sa echipă de juniori se află pe locul I în seria I a campionatului republican — cu antrenori pricepuți, Birzan, Beraru, Manolescu, și a căror muncă a dat, dă și, sîntem siguri, va da și pe viitor roade. Adică va „scoate” mîdăite talente de care are atîta nevoie fotbalul ieșean, în particular, și fotbalul românesc în general.

Deși puteau foarte bine figura în primul „11” al C.S.M.S.-ului — Mărculescu nu era cu nimic inferior lui Incze IV de astăzi, iar Ioanid avea cel puțin atîtea calități cîte are Romilă, dacă nu mai multe — cei trei jucători au fost cedatî (după cîteva meciuri în categoria A în care n-au jucat rău) pentru că ar fi, chipurile, „prea cruzi”, Locomotivei Iași.

Ne întrebăm însă ce-l așteaptă pe acești tineri? Vor urma oare și ei calea lui Ioanid, Mărculescu și Rențea?

Așadar, vă închipuiți cît au avut de cîștigat acești jucători aflați în plin progres, care, pentru că erau „cruzi”, au fost trimiși să se „călească” în meciurile de categoria G, unde duritatea întîlnirilor este, din păcate, de multe ori prea mare.

Pentru a înțelege exact ceea ce s-a petrecut cu aceste talente ieșene, ne vom permite o mică „divagație retrospectivă”.

Din trei, unul — Rențea — a dispărut complet. Nimeni nu mai știe unde a ajuns. Ceilalți doi au rămas aceiași studenți merituoiși dar, ca fotbaliști în perspectivă, sînt și ei, teoretic, „pe linie moartă”.

Acum cîțiva ani, antrenorul Constantin Tească a promovat la C.S.M.S. o înțregă garnitură de tineri — printre care Constantin, Deleanu, Cuperman — jucători care ulterior au confirmat „ochiul” antrenorului, fiind curînd chemați și în lotul național.

Cine răspunde de aceste rebutări fotbalistice, mai ales că „materia primă” a fost de cea mai bună calitate? Nu știm!

Alături de aceștia au mai fost, ulterior, promovați în echipa ieșeană — Ioanid, Rențea, Mărculescu. Toți „mari promisiuni”. Primii doi, foarte buni tehnicieni, al treilea o extremă „de mai puțin de 12 secunde pe 100 m”, suțind bine cu ambele picioare etc...

Privită sub unghiul perspectivei, munca cu cei mai tineri fotbaliști ieșeni pune, așadar, un mare semn de întrebare. Dacă după selecționarea și formarea lor, ei sînt pur și simplu ABANDONAȚI, risipindu-se la „ultima verigă” a valorificării ei, munca de ani de zile, ce rost mai au toate eforturile cheltuite pînă atunci?

Ce s-a întîmplat cu acești trei jucători?

Eterna poveste a comisiei regionale

După cum se știe, în toate regiunile noastre funcționează, pe lângă U.C.F.S., comisii regionale de fotbal — active obștești care se ocupă de problemele fotbalului regional.

legarea arbitrilor, sancțiunile date, judecarea contestațiilor etc. — depășeste rarori caracterul administrativ, în vreme ce fotbalul din regiune are, în primul rînd, nevoie de o ÎNDRUMARE DIRECTĂ, CONTINUĂ.

Deși animate de cele mai bune intenții, aceste active voluntare au un timp foarte limitat pentru obiectul muncii lor.

Nu întîmplător din campionatele regionale se retrag, pe parcursul competiției, numeroase echipe și nu întîmplător cazurile de indisciplină sînt atît de frecvente în aceste campionate.

Lipsind o largă și continuă legătură cu terenul, munca comisiei regionale este, fatal, schematică, ea neputînd cuprinde multitudinea aspectelor și problemelor existente la asociații. Nu intenționăm prin aceasta să aducem reproșuri comisiilor regionale, ci să arătăm redusa eficiență a muncii lor.

În campionatul regional Iași, bunăoară, două echipe, Flacăra Murgeni și Recolta Dragalina, au fost pur și simplu spaima echipelor oaspete și a arbitrilor și tot în acest campionat trei formații, Unirea Negrești, Recolta Podul Iloaiei și echipa Hîrlăului au abandonat, la mijlocul ei întrecerea.

Ca și alte comisii regionale, comisia de la Iași are cele mai frumoase intenții, dar munca ei — programarea meciurilor, de-

și de la care se așteaptă o afirmare pe măsura posibilităților sale reale în retur iar G.F.R. Pașcani (locul 6) este una din formațiile bune ale seriei I a categoriei B. Deși jocul său n-are elemente spectaculare, el este sobru, sigur, eficace, fiind apreciat ca atare în jocurile de acasă dar și în meciurile susținute în deplasare. Din păcate, însă, acasă, feroviarul abuzează uneori de maniera forte, depășind limitele fair-playului. Corective în acest sens nu pot decît să sporească personalitatea acestor echipe.

Din pagina noastră lipsesc analiza echipelor G.F.R. Pașcani și Gloria Birlad, alte două echipe de categorie republicană activînd în regiunea Iași.

Le-am omis cu bunăștiință, nu numai din considerația că aceste echipe se află pe un drum bun, ci din aceea că problemele care reclamă o soluționare grabnică, și deci au prioritate la spațiul acestui pagini sînt cele „de la centru”.

Gloria Birlad (locul 4 în seria Est) este una din echipele de categoria G al cărui joc a progresat considerabil în toamna trecută

Numărul jucătorilor legitimați: 1074.
Numărul echipelor: 216. Dintre acestea, patru se află în categoriile republicane, unde au următoarea situație: **Cat. A — C.S.M.S. Iași: locul 13; Cat. B — C.F.R. Pașcani: locul 6; Cat. C — Locomotiva Iași: locul 13; Gloria Birlad: locul 4.**

Numărul terenurilor omologate: 16.
Numărul antrenorilor: 27.
Numărul arbitrilor: 108.

După cum se vede, în dreptul rubricilor antrenori și terenuri cifrele sînt foarte scăzute, cu mult sub cele din alte regiuni. Problema nu este de loc secundară, ea vizînd, de fapt, două elemente esențiale din instruirea fotbalistică:

cadrele calificate pentru învățarea fotbalului și primul element al bazei materiale — terenul. Judecînd prin prisma acestor două premise, fotbalul, pe plan regional, are condiții grele de dezvoltare.

O tristă simetrie

Printr-o simplă lectură a clasamentelor (B, C, regionale), se remarcă faptul că echipele din orașele centre de regiune se află, de obicei, pe locuri frunțose sau cel puțin în prima jumătate a clasamentelor. Explicații pentru această situație sînt destule. La „centru” pretențiile sînt mai mari, controlul mai riguros și mai frecvent, iar

afinența centripetă a valorilor, o tendință manifestă.

La Iași, „originalitate” stridentă. Ambele echipe ale orașului, atît C.S.M.S., cît și Locomotiva, se află într-o situație critică, pe penultima treaptă a clasamentului, locul 13, în categoriile respective.

Cum s-a ajuns la această tristă simetrie?

De ce a suferit Locomotiva Iași?

Acum un an, echipa feroviarilor din Iași era, la un moment dat, considerată (mai ales de către localnici) ca o „solistă fără probleme” între cele care urmau să promoveze în categoria B. Meciurile sale — aducînd a dezinvolt „galop de sănătate”, în care cîștigătorul era aproape cunoscut — urmau, de obicei, să răspundă la o singură întrebare: „La cît?”. Adică formalitatea scorului. A venit însă o zi pe care simpatizanții Locomotivei n-o vor uita curînd. Ziua meciului, în deplasare, cu unica contracandidată la B, Chimia Suceava. Un sigur punct, deci un meci egal, ar fi asigurat promovarea echipei ieșene... În ultimele secunde ale minutului 90 însă s-o produs... drama. Sucevenii au înscris atunci golul victoriei trecînd pe primul loc.

Au plecat cîteva „valori” din echipă: Brîndușescu, Comănescu, Scintele. Este adevărat, acești jucători erau oameni de bază în unsprezecele Locomotivei.

Echipa n-a avut TEREN DE ANTRENAMENT. Cu acest al doilea adevăr atîngem o chestiune care n-ar trebui să lase indiferenți nici clubul C.S.M.S., nici faptul popular orășenesc. Lipsită de un teren corespunzător (cel cu zgură, folosit anul trecut, n-a fost omologat de Federația română de fotbal), echipa Locomotiva se antrena „pe unde putea”: în curtea atelierelor, pe maldane, pe terenuri din afara orașului. Meciurile de campionat însă le juca pe stadionul „23 August”. Avînd aici acces, și acela cu multe rugămînți, doar la meciuri,

La C.S.M.S., mereu contradicții

Contradicții „antrenor - jucători”, „antrenor - club”, „antrenor principal - antrenor secund”, „jucători - jucători”, istă TEMA ZILEI de foarte multă vreme la clubul ieșean. Neîntrecutul acestui lant al... nepotrivirilor a avut efecte nemijlocite în comportarea continuu descendentă a acestei echipe, cîndva o mare promisiune.

Fără a mai face o recapitulare a ceea ce a fost, să vedem care este situația „la zi” la C.S.M.S.

În primul rînd nu există antrenor principal. De ce? Pentru că cel vechi, Augustin Botescu, a ieșit la pensie.

Oare nu se putea găsi, din vreme, un alt antrenor principal? Sau nu i se putea prelunge „mandatul” fostului antrenor măcar pînă la încheierea campionatului? („Măcar pînă la scoaterea ei la liman?” — după cum se exprima un localnic).

Ne întrebăm ce s-ar întîmpla dacă, să zicem, la începutul campionatului, antrenorul secund Laurențiu Constantin s-ar îmbolnăvi pentru un timp cît de scurt? Cine s-ar ocupa atunci de echipă? Ce părere aveți tovarăși din conducerea clubului C.S.M.S.?

Altă problemă, la fel de importantă, este și aceea a relațiilor dintre jucători.

Criză de terenuri în Iași

Oricît ar părea de curios dar Iașul, oraș cu o echipă în categoria A și una în categoria C, are la dispoziție DOAR DOUĂ TERENURI DE JOC: terenurile I și II (acesta din urmă cu zgură) ale stadionului „23 August”.

Pentru aceste două terenuri SE BĂT o sumedenie de echipe din campionatele regional, orășenesc, de juniori și școlar.

Din nefericire, din această „bătăie” echipele de mai

știm că, în toamna trecută, între restul echipei și Stoicescu exista un diferend pentru diferite culpe ale acestuia din urmă. Cu timpul, acest diferend s-a stîns datorită în mare măsură lui Stoicescu care și-a schimbat mult atitudinea, în general, iar în echipă și-a adus un aport considerabil, el fiind actualul golgheter al formației. După cum ne spunea antrenorul Laurențiu Constantin, în perioada de înterupere Stoicescu s-a pregătit exemplar, poate cel mai bine din întregul lot.

În momentul de față, deși echipa are o situație critică în clasament, divergențele dintre jucători persistă, tot orașul fiind la curent cu disensiuni în care „eroii” sînt Vornicu, Șteianescu, Pop, Stoicescu etc.

Fără a mai lungi această istorie, amintim celor din conducerea echipei C.S.M.S. că... echipa se află pe locul 13 (și cînd te gîndești că anul trecut, pe vremea aceasta, se afla pe locul 3...), că în retur ea are un program dificil — șapte jocuri în deplasare și jocuri foarte grele acasă — și că fără un moral „de fier” (adăugînd, bineînțeles, la o pregătire foarte bună) echipa are puține șanse de a părași zona retrogradării.

sus nu se aleg cu nimic. Antrenamentele se desfășoară statornic pe „taloace”, iar meciurile se dispută pe terenuri aruncate în... cele patru vînturi; pe terenul Penicilina, la 5 kilometri de oraș, pe cel de la Ciurea, la 12 kilometri de oraș etc.

Trebuie recunoscut că actuala situație a terenurilor din Iași nu este în nici un caz de natură să contribuie la progresul fotbalului din acest oraș.

— Am o idee, fiindcă sîntei prea multe echipe și un singur stadion, transportați-vă la București!

Desen de NEAGU RADULESCU

Marius POPESCU

SCURTĂ CONVORBIRE CU ANTRENORII ECHIPEI NAȚIONALE

(Urmare din pag. a 3-a)

acest început de sezon) și de Ioachim Popescu (rămas cam în urmă) vor concura în scurt timp Lupescu și Sătmăreanu. Exemplele s-ar putea înmulți.

S.T.: În presă s-a opinat și despre Dumitriu, cel mai controversat jucător al nostru, cel mai apărât sau contestat. N-ar merita un loc printre selecționați?

I.O.: Apreciez doar parțial jocul rapidistului. Uită deseori despre necesitățile echipei, caută să se delecteze în teren prin mărunte satisfacții personale.

R.B.: Orice jucător caută să trăiască uneori adevărate momente de „voluptate sportivă”, dar nu putem spune că Dumitriu s-a dovedit a fi mereu un egoist. Uneori a realizat comportări memorabile în folosul echipei.

I.O.: Am să vă reamintesc o experiență cam amară. Pentru meciul de la Ankara din preliminariile campionatului mondial am sîlcăit echipa după sugestiile unor ziariști. Rezultatul vă este cunoscut.

S.T.: Nu știu dacă atunci ați dat curs celor mai bune sugestii ale presei dar printr-o amicală replică voi face aluzie la fructuoasa campanie purtată de ziariști pentru promovarea lui Frățilă, Lucescu, Delcanu etc.

I.O.: De acord, atunci meci nul.

S.T.: În ce context fixați meciul cu Franța? Ce chestiuni deosebite vă frământă în legătură cu el?

Ș.T.C.: La Paris un meci cu Franța e întotdeauna o probă de prestigiu, chiar dacă fotbalul galic nu mai are valoarea de pe vremea regretatului Paul Nicolas.

R.B.: Vă referiți probabil la ecoul pe care jocul în sine și rezultatul l-ar avea în cutia de rezonanță a presei de specialitate franceză, cea mai citită și cea mai citată cînd e vorba despre fotbal, scrisă într-adevăr de niște excelenți ziariști?

I.O.: Nu vă contrazicem. Un meci mare la Paris ar fi pentru fotbalul nostru un... tunet care s-ar auzi foarte departe. Vom încerca să mărim siguranța apărării fără să diminuăm forța atacului. Sper să ne dovedim superiori francezilor în privința vitezei de joc.

S.T.: De la jocul cu Franța pînă la jocul cu Elveția nu sînt decît...

Ș.T.C.: Vreo 10 etape de campionat, trei de cupă și meciul cu Cipru. Deci timp suficient pentru o pregătire meticuloasă. Este într-un fel evenimentul sezonului. Batem la Berna, atunci partida cu Italia devine brusc cea mai importantă.

S.T.: Partida următoare este întotdeauna cea mai importantă.

I.O.: Ea, sau cea pe care n-ai câștigat-o.

Ș.T.C.: Fotbalul elvețian, ca o reacție la adresa „lacătului” este a-

cum impregnat de un puternic spirit ofensiv, manifest prin intermediul așezării 4-3-3. Între timp vom mai vedea echipa Elveției de două ori jucînd acasă.

R.B.: Să zicem că a... trecut și jocul cu Elveția. Meciul împotriva Italiei de la București va fi un soi de test de maturitate, indiferent de contextul clasamentului din Cupa Europei. În ultimii ani am jucat de câteva ori împotriva echipei lui Herrera și recent am întîlnit-o din nou travestită în echipamentul „squadrei azzura”. Am pierdut de fiecare dată dar în condiții din ce în ce mai onorabile. Inseamnă că „betonul”, atât de proslăvit de cei care nu cunosc toate cele-urile lui Herrera, are ca orice sistem tactic vremelnice, numeroase puncte slabe. Din ce în ce mai bine cunoscute și speculate de fotbaliștii noștri. Cum vă gândiți să-l contracrați pe stadionul 23 August?

Ș.T.C.: Printre altele, vom repeta cele două manevre de la Napoli:

— pătrundere prin zona extremei prin acțiuni purtate în cuplu de către aripă-mijloc, aripă-atacant central etc. pentru atragerea jucătorului „libero” pe laturile terenului;

— în atac și în apărare „tricolorii” au avansat și s-au retras grupat lăsîndu-i pe italieni să paseze fără eficacitate, fără să ne poată elimina din drumul spre poartă.

S.T.: Cum ați „compartimentat” itinerarul pregătirii echipei naționale?

I.O.: Durata etapelor de pregătire centralizată a fost redusă la maximum, doar pentru meciul cu Elveția au fost afectate 10 zile. În rest, durata lor va oscila între 3 și 6 zile. Prima verificare publică va avea loc la 8 martie, în deplasare, cu o echipă din Grecia

VA REUȘI DYNAMO PITEȘTI SĂ TREACĂ
ȘI DE DYNAMO ZAGREB ȘI SĂ SE CALIFICE
PENTRU „SFERTURILE DE FINALĂ”
ALE „CUPEI ORAȘELOR-TÎRGURI”?

DUMINICĂ — INAUGURAREA SEZONULUI INTERNAȚIONAL OFICIAL

Pentru Dinamo Pitești, această tînără echipă care ne-a dat, anul trecut, atîtea satisfacții și ca joc și ca rezultate, „focul competițional” începe mai devreme decît pentru alte colege din categoria A. Și debutul ei oficial în acest an este cu atît mai dificil cu cît ei are un caracter internațional, într-o competiție de prestigiu și în compania unui adversar cu frumoasă reputație în lumea fotbalistică.

Este vorba de primul meci DYNAMO PITEȘTI — DYNAMO ZAGREB, programat duminică la Pitești, în cadrul „Cupei orașelor-tîrguri”. Evenimentul este așteptat cu legitim interes și, în același timp, cu justificate speranțe nu numai de către entuziaștii susținători piteșteni, ci și de către toți iubitorii fotbalului din țară. Pentru că este un meci care promite mult, chiar în condițiile actuale de timp, sub raportul luptei sportive și de care se leagă speranțele unei calificări, pentru prima dată într-o etapă avansată a unei competiții europene.

VOM FI PREZENȚI ÎN „SFERTURI”?

Aceasta este întrebarea pe care și-o pun acum spectatorii noștri, cărora — spre documentare — le punem la dispoziție situația în etapa actuală, optimile de finală, unde a ajuns „Cupa orașelor-tîrguri”.

Leeds United — Valencia 1-1 și 2-0. Calificată: Leeds United.

Burnley — Napoli 3-0 și 0-0. Calificată: Burnley.

Kilmarnock — La Gantoise 1-0 și 2-1. Calificată: Kilmarnock.

Juventus Torino — Dundee 3-0. Returul la 8 martie.

Lokomotiv Leipzig — Benfica 3-1. Returul la 7 martie.

Bologna — West Bromwich 3-0. Returul la 8 martie.

Eintracht Frankfurt — Ferencvaros 2-1 și 28 februarie.

Dinamo Pitești — Dynamo Zagreb 19 februarie și 1 martie.

Așadar, calificate pentru „sferturi” trei echipe (Leeds, Burnley și Kilmarnock) și două prezumtive (Juventus Bologna).

DRUMUL PITEȘTENILOR...

Dinamoviștii piteșteni au urmat în sezonul din toamnă o evoluție ascendentă, făcînd progrese serioase în joc și obținînd, ca o consecință firească, și rezultate corespunzătoare. Acest lucru a fost evident și în campionat, dar — mai ales — în partidele internaționale și în primul rînd în cele oficiale, în care au dovedit multă maturi-

tate și putere de luptă. Pornind de la locul 10 și apoi 13, Dinamo a urcat treptat în clasamentul primei părți a campionatului, ajungînd pe un binemeritat loc 5. Paralel, fotbaliștii și-au făcut cu prisosință

locul de pregătire într-o altă țară, deși avea la dispoziție coasta dalmată, cu localitatea Makarsk, foarte cîntată de echipe străine (aici au venit să se antreneze la începutul acestei luni fotbaliștii din lotul sovietic și este probabil ca tot aici să se pregătească și câteva echipe suedeze din prima categorie).

Dinamoviștii din Zagreb s-au antrenat timp de 15 zile în Olanda, la centrul sportiv din localitatea Zeist,

din apropierea orașului Utrecht. Pentru acoperirea cheltuielilor necesitate de cazare și întreținere, Dinamo Zagreb a perfectat patru jocuri amicale la Liège, Groningen, Glasgow și Bordeaux. La acest can-

Echipa Dynamo Zagreb. În picioare, de la stînga la dreapta: Rora, Ramljak, Brncici, Skorici, Braun, Zambata, în rîndul de jos: Guțmiri, Mesici, Kis, Tvek, Gracianin

datoria în prima competiție internațională în care au fost angajați: au eliminat pe Sevilla cu 2-0 și 2-2 (în deplasare) și au făcut același lucru, dar cu mai multe eforturi, cu F. C. Toulouse. După un 0-3 care părea că nu mai dă speranțe, Dinamo a reușit un entuziasmant 5-1 și, o dată cu el, și calificarea în „optimile”, pentru jocurile de acum cu Dynamo Zagreb.

Evident un adversar mai bun, mai puternic, formația din Zagreb i-a făcut pe piteșteni să se pregătească mult mai serios. Turneul de la Marsilia și cel din Liban și Siria au fost de natură să le asigure o perioadă de antrenament în condiții bune. Nu ne îndoiim că ei au folosit cum se cuvine și pregătirile de acasă, după inapotele, în așa fel încît să... convingă balonul rotund să renunțe la obișnuitele sale surprize. Măcar la jocurile cu zagrebenii...

...ȘI AL LUI DYNAMO ZAGREB

Reputata formație iugoslavă, de mai multe ori campioană națională, are în față un sezon încărcat: jocuri în „Cupa orașelor-tîrguri”, în „Cupa Europei Centrale” (cu F.C. Austria în martie), în Cupa Iugoslaviei și în returul campionatului.

Este motivul pentru care a făcut cea ce n-a făcut nici o echipă iugoslavă pînă acum: să-și stabilească

tonament, antrenorul echipei, fostul internațional ZEBET, a avut la dispoziție următorii jucători: Skorici, Mrgan, Ceajkušic, Tvek, Braun, Lončarić, Jukić, Mesici, Brncici, Ramljak, Blašković, Novak, Kobeslák, Pirić, Kis, Zambata, Lamza, Guțmiri, Rora și Gracianin. Nume de rezonanță sînt cele ale lui Skorici, Zambata, Lamza, Rora, Kobeslák, Kis, de mai multe ori internaționali.

Dintre rezultatele jocurilor amicale, 0-1 cu F. C. Liège și 1-3 cu Bordeaux spun ceva, dar 1-0 cu Celtic Glasgow trebuie să dea de gîndit. Adăugați la aceasta locul 2 în clasament, ocupat în campionatul iugoslav ca și eliminarea lui A. C. Milan în „optimile” Cupei Europei Centrale.

Așadar, un partener redutabil, care trebuie privit de piteșteni cu toată seriozitatea, dar și cu încredere în forțele proprii. Pentru aceștia, primul meci prezintă o mare importanță, de el depinde calificarea. Atenție la Zambata și Rora și evitați orice gol în poarta lui Coman, pentru că el contează dublu, în caz de egalitate după două meciuri.

ARBITRII JOCULUI

Întîlnirea va fi condusă de o brigadă de arbitri austrieci: FRANZ MAYER la centru, ajutat la tușă de Schlechta și Bauer.

PROGRAMUL

RETURULUI CAMPIONATULUI

CATEGORIEI A,

EDIȚIA 1966-1967

ETAPA A 14-A — 26 II

Steaua București — C.S.M.S. Iași	(7-1)
Rapid București — Farul Constanța	(1-1)
Universitatea Cluj — U.T.A.	(0-0)
Steagul roșu — Jiul	(0-7)
Petrolul Ploiești — Politehnica Timișoara	(0-1)
Dinamo Pitești — Progresul București	(1-0)
Universitatea Craiova — Dinamo București	(1-4)

ETAPA A 15-A — 12 III

Dinamo București — Dinamo Pitești	(3-1)
Politehnica Timișoara — Steaua București	(2-3)
Jiul — Universitatea Craiova	(2-3)
U.T.A. — Rapid	(0-0)
Progresul — Universitatea Cluj	(1-0)
Farul Constanța — Steagul roșu	(3-1)
C.S.M.S. Iași — Petrolul	(0-0)

ETAPA A 16-A — 15 III

Steagul roșu — Politehnica	(1-1)
Universitatea Craiova — U.T.A.	(1-1)
Dinamo București — Steaua	(1-1)
Dinamo Pitești — C.S.M.S.	(2-1)
Petrolul — Jiul	(3-1)
Rapid — Progresul	(1-1)
Universitatea Cluj — Farul	(1-2)

ETAPA A 17-A — 26 III

Rapid — Universitatea Craiova	(0-1)
Farul — Progresul	(1-3)
U.T.A. — Petrolul	(0-1)
Steaua — Steagul roșu	(0-0)
Universitatea Cluj — Dinamo București	(0-4)
Politehnica — Dinamo Pitești	(0-2)
Jiul — C.S.M.S.	(1-2)

EVOLUȚIA

ÎNCRED

E firesc să începem noastre cu afirmația: „fărăle sud-americane examen dificil — și de vedere — pentru ropeană sau din altă țară”.

Diversitatea condițiilor organizatorice, altă organizatorică, altă organizatorică, nu constituie obstacole importante. Dimpotrivă, înaltă valoarea unui viitor campionat, ele minate cu melancolia nu diminuează randamentul, pe parcursul și de dificile.

Un element esențial portare a fotbalistilor stăruie faptul că au suficient de acomodat s-au sters complet seala și toți compotere și-au redobîndit pentru a aborda cu care trebuia să fie fotbalului românesc tînă!

Vizitînd poporul nario, asistînd la prezentativei celeste pe terenul a cărui să permitte celor do „zărească” doar de românii și-au adus lor fierbinte, mîntu a călca demni pe fost alimentate și legendă povestile din listă din trecut și Cea, Gesticio, Scl Rocha etc...

Montevideo-ul, printrile intenționează pentru ricii de Sud ce bău sportivilor români coasă, dar din pede că toată luna că nu vom reuși să stimulam... orgolul individului titlu!

O întimplare omni pe neașteptate! În mentului condus V. Stănescu, pe ta cin cu Centenario, Corazzo, antrenor uruguayene și fotbalisti. După tribună, m-am așezat diata lor apropiere. dul poziție cum sud-americani col foibe... noștrilor și o relaxare ce do bun augur. De bide, glumind eu „prezis” că a dom grele printru acest înregistrat parcă neliniște într-o ei.

Am văzut însă mărturisită jucăto plecare adversarii lăgăși... Evident, aceste nuanțe sînt definesc traseul a jucătorii noștri, și ia cu care intru și pînă la îndrăg de rîndul acesta jucat într-adevăr rabul.

Și de data ace o înaltă preapriere

Progresul — Dinamo București — C.S.M.S. — Dinamo Pitești — Steagul roșu — Universitatea Cluj

Petrolul — U.T.A. — Politehnica — Steagul roșu — Universitatea Cluj — Steaua — Rapid

Jiul — Dinamo București — Petrolul — Farul — Universitatea Craiova — Dinamo Pitești — C.S.M.S. — Steaua

EA ÎN AMERICA DE SUD NE-A ÎNTĂRIT AREA ÎN RESURSELE FOTBALIȘTILOR NOȘTRI

ION LUPAȘ

vicepreședinte al Federației române de fotbal

poate fi generată sau întreținută și de evenimente neprevăzute și aparent mici...

După confruntarea dintre cele două reprezentative, Uruguay — România (echipa olimpică), specialiștii au fost în unanimitate de acord că a fost „Un partido de mucha utilidad” (o partidă de mare utilitate) și noi am fost de aceeași părere, în ceea ce ne privește. În primul rând rezultatul a făcut ca toate zările să menționeze că selecționata română are într-adevăr jucători valoroși, ale căror atribute principale sînt viteza, forța, rezistența și un dezvoltat simț al jocului.

Unul dintre ziaristii cunoscuți, Rolando Salvia, a apreciat că românii sînt capabili „de conocer todas los secretos del mas popular de los deportes...” (de a cunoaște toate secretele celui mai popular sport).

Echipa noastră olimpică a fost

în timp util, micșorînd spațiile dintre jucători. De asemenea, în mod deliberat, adversarul a fost „momit” să forțeze pătrunderea prin poziții contrale, bine ocupate, acționînd aproape constant perpendicular pe poartă.

Invers, s-au stabilit recomandările pentru atacanți. Ținînd seamă de rolul actual al extremelor ca și de nevoia formidabilă de a construi pe baza unei mari și rașionale elasticități în sinul echipei, s-a renunțat la jocul grupat, pe poziții restrînse, din cauza timpului exagerat de lung necesar dezvoltării atacului în acest fel. Acționînd la distanța de 25—30 m. între ei, atacanții au conștientizat cu mare eficiență pe culoarele libere, facilitînd pătrunderile din urmă ale cuplului Libardi—Năstărescu, substituit spontan și inteligent în mijlocul terenului de către celelalte perechi Ionescu — Frățilă sau Dumitriu II. Astfel, deși au colaborat aproape perfect, apărarea și atacul au folosit idei diametral opuse, fără să se stînjenească reciproc. Rămîne permanent valabil adevărul că forța unei apărări rezidă totdeauna în capacitatea ei de a se concentra, în timp ce una dintre sarcinile atacului este tocmai tendința permanentă de a împiedica apărarea adversă să efectueze această măsură.

Meciul cu Penarol avea să demonstreze valabilitatea instruirii tactice la care au fost supuși jucătorii noștri. Căci, nu-i lucru ușor să fii apreciat de presa uruguayană ca superior echipei „de aur” cum o dezmiardă pe Penarol. Un ziar din Montevideo a stimulat mult mindria noastră, afirmînd că „Pero se debe reconocer que los Rumanos saben jugar futbol”. (Totuși trebuie să recunoaștem că românii știu să juce fotbal”). Nu puteam dori mai mult!

Mișcîndu-se cu mare prospețime de-a lungul întregului joc, colaborînd cu o luciditate care s-a impus adversarului, calitatea paselor și a jocului de ansamblu a crescut pe măsură ce timpul trecea, ajungînd să culmineze în ultimul sfert de oră cînd Penarol a fost depășit net și unii jucători de-ai noștri au fost tentați să facă unele exhibiții.

Tendința acestora a fost declanșată de „atmosfera sud-americană” în care se jucase pînă atunci. Delea-

O amintire de pe meleagurile sud-americane. De la stînga la dreapta: Ionescu, Năstărescu, Frățilă, Moldoveanu, Dumitriu II și Gyrfi la sosirea pe aeroportul din Quito

nu, Năstărescu, Frățilă și Libardi au înfruntat adversari violenți și care au depășit cu mult jocul bărbătesc. Astfel, în min. 70, Deleanu „tamponat” brutal de către Cortez, a fost proiectat în gardul de sîrmă ghimpată din jurul terenului. Excelentul fundaș ieșean a făcut însă un salt senzational peste gardul de sîrmă, care l-ar fi desfigurat. În aer însă, a văzut cu groază că dincolo de sîrmă se căsca sînh el santul adînc de cea. 3 m. Printr-o abilitate de felină, el a izbutit să cadă în picioare pe fundul santului, fără să sufere nici un accident. Cu toate acestea Deleanu a jucat pînă la sfîrșit, cu o admirabilă stăpînire de sine. În general vorbind, succesul echipei noastre s-a datorat și unei discipline totale demonstrate de-a lungul întregului turneu.

În continuarea turneului în Ecuador, am constatat că reputația noastră a crescut considerabil. Presa s-a ocupat de noi în termeni măgulitori, iar despre patria noastră s-au publicat cîteva articole bine documentate. Cînd am părăsit Ecuadorul, aveam în servietă un certificat la care nici n-am îndrăznit să ne gîndim, deși-l doream fierbînt, cînd am pus piciorul pe pămîntul Americii Latine, unde în unele țări fotbalistii și echipele de frunte sînt iubite pînă la... idolatrizare. Acest document îl constituie titlul dat de către un ziar comportării fotbalistilor noștri:

„Brillante exhibición de futbol dio selección de Rumania”. (El Universo, 26 Enero 1967). Adică „Strălucită demonstrație de fotbal a selecționatai României”.

Mă opresc aici, deoarece cu toată neșarmurita bucurie produsă de acest succes al fotbalului românesc, n-am scăpat din vedere și lipsurile noastre, atît pe cele care se referă la munca de selecție cit și pe cele ce privesc unele carenșe ale jocului dezvoltat de fotbalistii noștri, la numai cîteva luni depărtare de calificările olimpice, examen pe lîngă care încercările actuale rîmîn doar la nivelul unui colocviu.

Dar despre acestea, într-un număr viitor.

CU GÎNDUL LA TURNEUL U.E.F.A.

Ca și echipa de seniori, juniorii români au anul acesta un calendar internațional destul de bogat. În afara meciurilor amicale interțării, pe primul plan se situează, firește, participarea la tradiționalul turneu UEFA ce va avea loc la începutul lunii mai în Turcia.

La ora actuală, pregătirile juniorilor au intrat într-o fază mai avansată — ne informează antrenorul lotului, GHEORGHE OLA. După ce am parcurs un program minuios de pregătire fizică generală, ne-am fixat asupra listei celor 22 de jucători. Iată numele selecționabililor pe posturi: portari: Dumbrean (Gazeta Medias) și Moldoveanu (Universitatea Cluj); fun-

● Juniorii români au intrat într-o nouă fază de pregătiri ● Înainte de start, trei meciuri amicale internaționale

dași: Ciuplu și Ionescu (Dinamo București), Ștefan (Rapid), Suciu (Metalurgistul București), Doboș (Minerul Baia Mare), Stoicescu (CSMS Iași); mijlocași: Mirăuță (Petrolul Ploiești), Profir (Siderurgistul Galați), Bilboacă (Farul); înaintași: Niță (Universitatea Craiova), Lică (Universitatea Cluj), Neagu (Rapid), Tătaru II și Manea (Stcaua).

Încă din prima zi a acestei săptămîni, jucătorii au început să fie supuși la un examen de efort, așa cum se va întîmpla la turneu UEFA. Este vorba de suita de jocuri perfectată (4 la număr) cu cîte o singură zi de odihnă între ele. După acestea, juniorii se vor întoarce la echipele lor, urmînd să fie rechemati din două în două săptămîni, la noi verificări printre ele incluzîndu-se și cele trei meciuri amicale internaționale ce vor avea loc în țară: la 21 și 23 martie, cu selecționata de juniori a Turciei și la 5 sau 6 aprilie, cu cea a Bulgariei.

În general s-a observat că lotul are o adaptare la efort destul de bună, cum s-ar spune, are o bază de plecare. Rămîne ca în jocurile amicale să omogenizăm echipa din punct de vedere tactic și psihologic, să aducem rețușurile necesare pentru o comportare bună în Turcia.

ETAPELE A 18-A — 2 IV

Petrolul	(1-1)
	(0-3)
	(1-8)
	(0-2)
	(1-2)
Universitatea Cluj	(0-1)
— Politehnica	(1-0)

ETAPELE A 19-A — 9 IV

	(1-3)
	(0-1)
Dinamo București	(1-0)
— Universitatea Cluj	(1-0)
Pitești	(0-1)
	(1-0)

ETAPELE A 20-A — 16 IV

	(2-4)
	(2-2)
	(2-2)
Politehnica	(1-1)
Rapid	(2-1)
Universitatea Craiova	(0-1)
	(0-1)

ETAPELE A 21-A — 30 IV

U.T.A. — Steaua	(1-0)
Dinamo Pitești — Rapid	(1-2)
Universitatea Cluj — Petrolul	(0-1)
Progresul — C.S.M.S.	(1-1)
Farul — Jiul	(0-0)
Dinamo București — Politehnica	(2-4)
Steagul roșu — Universitatea Craiova	(2-3)

ETAPELE A 22-A — 7 V

Universitatea Craiova — Dinamo Pitești	(1-2)
Steaua — Universitatea Cluj	(0-1)
C.S.M.S. — Dinamo București	(1-2)
Politehnica Timișoara — Farul	(1-1)
Rapid — Steagul roșu	(1-2)
Petrolul — Progresul	(2-1)
Jiul — U.T.A.	(2-0)

ETAPELE A 23-A — 14 V

Universitatea Cluj — Rapid	(1-2)
C.S.M.S. Iași — Politehnica	(1-2)
Progresul — Jiul	(1-2)
U.T.A. — Steagul roșu	(1-0)
Dinamo București — Farul	(1-2)
Universitatea Craiova — Steaua	(1-4)
Dinamo Pitești — Petrolul	(0-1)

ETAPELE A 24-A — 28 V

Farul — C.S.M.S.	(1-3)
Petrolul — Universitatea Craiova	(0-1)
Rapid — Steaua	(3-0)
Politehnica — U.T.A.	(2-5)
Jiul — Universitatea Cluj	(2-2)
Steagul roșu — Dinamo Pitești	(3-4)
Progresul — Dinamo București	(0-2)

ETAPELE A 25-A — 4 VI

Steagul roșu — Progresul	(0-1)
U.T.A. — Dinamo Pitești	(1-3)
Universitatea Craiova — Farul	(1-4)
Jiul — Dinamo București	(0-1)
Rapid — Politehnica	(0-1)
Universitatea Cluj — C.S.M.S.	(2-2)
Steaua — Petrolul	(1-0)

ETAPELE A 26-A — 18 VI

Dinamo București — U.T.A.	(0-0)
Politehnica Timișoara — Jiul	(1-3)
C.S.M.S. — Steagul roșu	(0-5)
Dinamo Pitești — Universitatea Cluj	(0-2)
Farul — Steaua	
Petrolul — Rapid	
Progresul — Universitatea Craiova	(0-1)

În paranteză, rezultatele meciurilor din tur.

BILANȚUL COMPORTĂRIILOR ÎN CATEGORIA A

POLITEHNICA TIMIȘOARA

Poate că, judecând exclusiv după rezultate, Politehnica Timișoara este echipa care a surprins cel mai mult în acest tur de campionat. Să specificăm însă din capul locului că factorul surpriză, oferit duminică de duminică de către echipa bănățeană, a purtat, în egală măsură, două atribute contradictorii: și plăcută și neplăcută Victoriei frumoase, în fața unor adversare puternice (1-0 cu Petrolul, 4-2 cu Dinamo București, 1-0 cu Rapid) au fost succedate de evoluții total nesatisfăcătoare (0-2 cu Universitatea Craiova, la Timișoara, 2-5 cu U.T.A., la Arad) ca și de evoluții mediocre (1-1 cu Steagul roșu, 1-1 cu Universitatea Cluj, 1-1 cu C.S.M.S., toate aceste trei meciuri fiind jucate la Timișoara), inexplicabile pentru marea masă de suporteri ai echipei studențești timișorene.

Care era adevăratul „caz” de joc al echipei, era greu de prezisat.

Alternanța metronomică „una caldă — una rece” i-a făcut pe mulți să pună rezultatele oscilante ale acestei echipe pe seama caracterului gen capricios al oricărei formații studențești.

Ceea ce unii nu știu, sau tres ușor cu vederea, este

faptul că antrenorul Ionescu, apoi și antrenorul Reuter, au căutat multă vreme o formulă omogenă de echipă. Și n-au căutat în van. Deși câteva „experiențe” le-au dezis unele prezumții, echipa și-a definit în ultimele etape osatura, oamenii de bază pe cele trei compartimente de joc: Rotaru, Leleter, Răcelescu în linia de fundași, Petrovici în linia mijlocașilor (da, Petrovici, care a arătat în câteva jocuri nebanuite calități de „om de mijloc”), Regep, Popanică și Surdan în linia de atac.

Ceea ce trebuie remarcat, pentru că a fost realitate... remarcabil, este curajul cu care antrenorii timișoreni au promovat în echipă jucători tineri. Asigurându-și o contrapondere de experiență și maturitate în joc prin citiva titulari rutinași, care să păstreze busola echipei (Leleter, Surdan, Mihăilă), antrenorii au operat o adevărată infuzie de tinerete. Titularizând definitiv tineri în cercările anul trecut (Petrovici, Regep) ca și pe alții, „de care nu auzise nimeni”, ca Rotaru, Bodrojan, Popanică, jucători care s-au și impus în „11”-le bănățean, antrenorii au realizat implicit în jocul echipei un prim pas important: sportrea considerabilă a vîetei de joc.

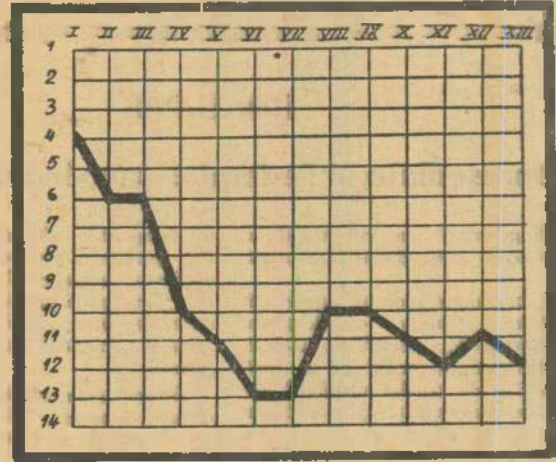
Fără a nega că acest factor a dat „culoare” evoluțiilor Politehnicii, vrem să arătăm că el a avut o influență directă în factura generală de joc.

Aplicînd un 4-2-4 sau 4-3-3 elastic, echipa timișoreană a avut de multe ori, datorită sporului său de viteză, posibilitatea de a se prezenta în faze de atac ca și în cele de apărare cu „blocuri” de atac sau de apărare, realizate printr-o prezentare rapidă a „omului în plus” în ipostazele dinamice arătate.

Jocul Politehnicii a fost de cele mai multe ori „curat” (chiar și atunci cînd a pierdut, ca în partidele cu Steaua (2-3) sau Progresul (0-1), ambele disputate la București), cu o bună orientare tactică.

Unde este atunci carența jocului echipei timișorene care — să nu uităm — a obținut doar 3 victorii dar a fost învinsă de 6 ori?

Cu riscul de a fi acuzați că ne-am oprit la un aspect secundar, apreciem că prima cauză a înfringerilor este în cazul echipei timișorene slaba ei capacitate de... finalizare. Egală în jocul de cîmp (uneori chiar superior) echipa timișoreană a pierdut meciuri în care dacă finaliza jumătate din acți-

nile bine construite pînă la această ultimă fază, le-ar fi câștigat ușor.

Cu o orientare greșită în fazele de finalizare, cu acea ultimă pasă, PASA DECISIVĂ, de cea mai slabă calitate și am adăuga cu o slabă pregătire psihologică pentru situațiile de finalizare (care, este binecunoscut, pretind luciditate, decizie promptă, viteză mare de reacție), echipa bănățeană a fost un prototip de formație „risipitoare”.

Am mai adăuga la capitolul „cauze ale înfringerilor” inconstanța portarului Popa care atunci cînd este „în mână” apără tot iar alte-

ori pierde singur partidele. Și mai sînt și alte cauze: neparticiparea tuturor, cu aceeași seriozitate, la antrenamente, mici „divergențe” în secția de fotbal etc.

Se așteaptă de la „Politehnica” în returul acestui campionat o cristalizare a jocului său care — repetăm — are destule resurse și o corespunzătoare „înălțare” în clasament. Situația pe care o are în momentul de față — pe lângă faptul că nu oglindește posibilitățile acestei echipe — o expune cel puțin la recidiva emoțiilor din finalul campionatului trecut.

M. POPA

C.S.M.S. IASI

Acum un an, cam în aceeași perioadă, evidentiam în articolul „C.S.M.S. spre vîrtul piramidei” sensul ascendent al evoluției generale a echipei lui Deleanu, urcată — surprinzător pentru mulți — dar cu toată energia și cu depline merite, pe locul 3 în ierarhia celor mai bune echipe ale noastre în prima parte a campionatului '65-66.

Spre surprinderea marelui număr de iubitori ai fotbalului din țara noastră — și consternarea celor din „dulce Turgul Iesilor” — C.S.M.S.-ul a parcurs în turul actualului campionat o traiectorie care reprezintă o adevărată „rostogolire” spre... baza piramidei, evoluția sa întrecînd chiar și cele mai pesimiste așteptări.

Fiind făcută realitate „K.O. tehnic” în trei partide, în care a pierdut la scoruri record pentru acest campionat — 1-7 cu Steaua la Iași, 1-8 cu Rapidul și

0-5 cu Steagul roșu (aceste ultime două jocuri susținîndu-le în deplasare) — C.S.M.S. a reușit să „adune” la pasivul său 32 de goluri, record al turului acestui campionat.

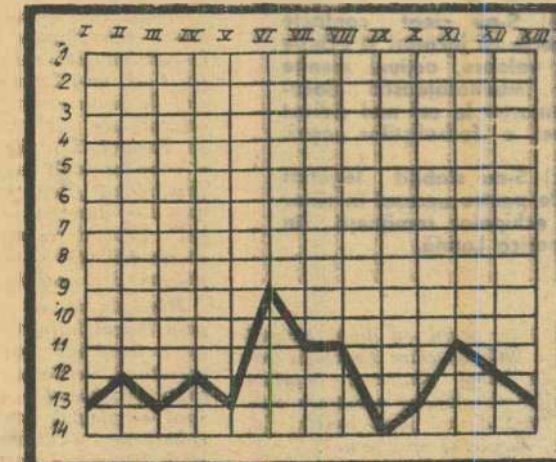
Cum a izbucit o apărare altădată grea de trecut (o apărare în care, printre alții, figurează un titular al echipei naționale — Deleanu — și portarul nr. 2 al țării — Constantinescu) să facă asemenea „rețete” este aparent un mister. Spunem „aparent” pentru că înfringerile de mai sus, ca și celelalte, au eu, cum s-ar putea crede, drept unic AUTOR apărarea. Înaintașii nu contribuie în mod solidar, cu aproape aceeași cotă-parte de vînt, la insuccesele echipei.

PĂSTRIND FOARTE PUȚIN MINGEA ÎN JOC ÎN FAZELE DE ATAC, înaintașii echipei n-a dat, în general, posibilitate apărării să aibă momente de „res-

piro”, lăsînd-o de cele mai multe ori să ducă tot greul jocului, cu alții mai mult cu cît înaintașii nu și-au asumat, în general, nici un fel de SARCINI DE APĂRARE.

Așadar, jucînd slab în fazele de atac și neparticipînd la fazele de apărare, înaintașii s-au lăsat pe apărători pradă nenunțatelor atacuri și contraatacuri adverse. Nu întîmplător, deci, apărarea ieșeană a ajuns în situații dramatice, jucătorii ei, total dezorientați, nemaistînd pînă și simplu ce să facă pe teren.

Avînd în vedere faptul că C.S.M.S. are destui jucători de reală valoare — Deleanu, Constantinescu, Ștefănescu, Cuperman, Lupulescu, Vornicu, Pop — cele câteva jocuri reușite din prima parte a campionatului (cu Petrolul, U.T.A., Politehnica și chiar cel cu Dinamo București, în care, deși a pierdut, a evoluat destul de

bine) nu sînt de natură să consoleze pe nimeni.

Poate că nu greșim afirmînd că pentru redresarea sa, C.S.M.S. are nevoie în retur de cel puțin două elemente esențiale: O TACTICĂ DE JOC ADECVATĂ posibilităților jucătorilor săi, tactică însoțită perfect și respectată de toți jucătorii

și o DISCIPLINĂ „interioară” fără... breșe.

După cum se știe, discuțiile dintre jucătorii acestei echipe au subminat în turul acestui campionat procesul ei de pregătire, contribuind nemijlocit la contraperformanțele ei.

M. P.

STEAGUL ROSU BRASOV

„Stegarii” au dovedit în prima parte a campionatului, o consecvență demnă de o cauză mai bună: au debutat pe locul ultim (0-7 cu proaspătii promovați din Petroseni!) și au încheiat turul pe același loc! Iar amplitudinea mișcării în clasament a fost redusă, înscrind-se între locurile 10 și 14, echipa obținînd doar trei victorii și cele mai multe înfrîngerii (7) dintre protagoniștii categoriei A.

Iată deci că echipa Steagul roșu, care în deceniul de cînd face parte din prima categorie a fost în permanență în partea superioară a clasamentului, în sezonul trecut a cunoscut agitația, temerile și deziluziile... subsohului.

Și acestea au fost greu suportate de către jucătorii brașoveni, ei neînșușii să găsească ieșirea din labirint, cu atât mai mult cu cît obiectivul echipei pentru acest campionat era clasarea pe unul din primele trei locuri!

Oare obiectivul a fost nerealist sau mijloacele pe care echipa le-a avut la dispoziție au fost necorespunzătoare pentru atingerea lui? Valoarea lotului (în loturile reprezentative au fost chemați în anul trecut șap-

te „stegarii”: Filca și Alecu la tineret, Năstăsău, Györfi, Pescaru și Ivăncescu la olimpici, iar Cadar la juniori), capacitatea colectivului de antrenori și experiența competițională a echipei din Brașov atestă că obiectivul avea o bază reală de plecare. Deci carențele care au grevat comportarea brașovenilor în prima parte a campionatului se înscriu în sfera pregătirii echipei: lipsa de răspundere personală a jucătorilor pentru propria lor pregătire (Adamache, Naghi, Pescaru, Necula, Goran, Zaharia, Selymes), slaba exigență a secției de fotbal și a antrenorilor (S. Ploieșteanu și N. Proca) în organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ, tolerarea abaterilor de la cerințele vieții sportive (Adamache, Selymes etc.), neîncrederea între coechipieri.

În asemenea condițiuni este evident că antrenamentul invizibil devine o noțiune lipsită de conținut, neputînd fi compensat nici printr-un mare număr de măsuri disciplinare (în anul care a trecut Adamache și Pescaru au fost suspendați, iar Goran, Selymes, Zaharia și Necula — sancționați) și nici prin invocarea unor

cauze de circumstanță cum ar fi scurta perioadă de antrenament din vara lui '66 sau participarea la C.O.T. în iarna trecută.

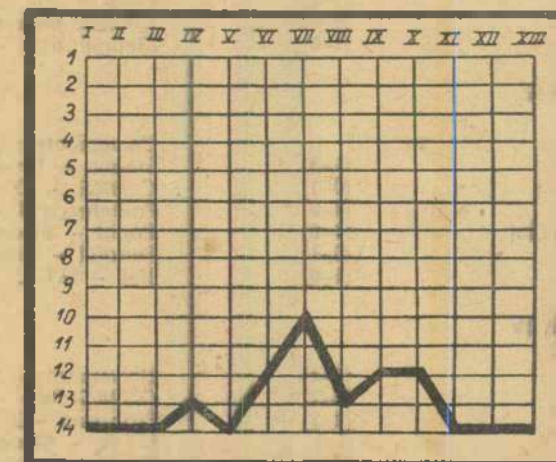
Întreaga echipă neavînd prosepțime fizică, apărarea dovedind dezorientare tactică și lipsă de organizare (doar în patru meciuri, cu Universitatea Craiova, Farul, Dinamo Pitești și Jiul a primit 17 goluri, adică atîtea cîte a marcat echipa în tot turul!) iar înaintașii o insuficientă capacitate de finalizare ocazionale avute (în cinci meciuri n-a putut înscrice nici un gol), era evident pentru oricine privea jocul echipei de sub poalele Timpei că în calea performanței se afla un serios obstacol.

Pe ici, pe colo (cum au fost meciurile de la Ploiești, Craiova, Pitești și cel cu Dinamo București) stegarii, mai zgîrciți în sezonul trecut ca oricînd, scoteau la iveală cîte ceva din arsenalul lor cunoscut: capacitate de luptă, potențial ofensiv, joc organizat. Dar cum „cu o floare nu se face primăvară”, nici cu 3-4 meciuri bune nu se poate obține un loc meritoriu și aprecierea publicului spectator. Chiar și în unele din aceste meciuri, echipa n-a

acționat bine la nivelul tuturor compartimentelor, caracteristică fiind pentru brașoveni de-a lungul primei părți a campionatului, lipsa unui randament omogen al echipei. Astfel, pripala, dorința de a realiza într-un minut mult așteptata victorie, era să-i coste două puncte pe teren propriu în fața petroliștilor. Iar la Craiova, deși au condus de două ori (atacul jucînd bine), un autogol al lui Naghi și două greșeli elementare ale lui Pilca, au pierdut meciul.

Pentru unii, comportarea brașovenilor, depersonalizată și lipsită de vlagă, a părut paradoxală. Paradoxul este însă aparent pentru că rezultatele unei echipe, calitatea fotbalului practicat, nu sînt determinate de contabilizarea unor vechi merite sau de totalul unor „nume” de jucători, ci de efortul perseverent, de zi cu zi și conjugat, al tuturor factorilor clubului, pentru dobîndirea și păstrarea unei forme corespunzătoare.

Paul SLAVESCU

XIV 13 3 3 7 17-24 9

A MARCAT 10 goluri: 13 acasă, 7 în deplasare.

A BENEFICIAT de un penal, transformat.

A PRIMIT 7 goluri: 13 acasă, 17 în deplasare.

A BENEFICIAT de un penal, transformat.

GOLGETERII ECHIPLEI: Gane, Goran (cîte 3 goluri), Năstăsău, Necula, Răncescu, Alecu, Györfi (cîte două), Pescaru, un gol.

LOTUL ECHIPLEI: Pilca (1 035 min.), Adamache (135 min.), Ivăncescu (1 125 min.), Jenči (toate meciurile), Nagy (810 min.), Zaharia (245 min.), Năstăsău (1 080 min.), Szlgheti (360 min.), Gane (675 min.), Goran (848 min.), Györfi (toate meciurile), Selymes (367 min.), Budai (90 min.), Pescaru (783 min.), Necula (675 min.), Campo (1 080 min.), Alecu (1 107 min.), Cadar (25 min.).

TORTUL PIONIERILOR...

Cu câteva zile în urmă, la Școala generală nr. 175 din raionul Grivița Roșie din Capitală, a avut loc un eveniment emoționant. Elevii clasei a V-a, pasionați ai sportului cu balonul rotund, l-au avut ca invitat pe popularul fotbalist Dan Coe de la Rapid.

Întâlnirea, la care au participat 40 de elevi, a fost caldă, plină de farmec și fantezie. Timp îndelungat, copiii au stat de vorbă cu Dan, au aflat de la inimosul jucător multe lucruri din viața lui de sportiv, din munca lui, din dorințele lui de viitor.

Elevii au fost cu acest prilej să fie și ei atenți cu maestrul sportului Dan Coe. Prin cei doi colegi ai lor, Ovidiu Nicolescu și Emil Sebe, amândoi jucători de fotbal la pitici (tot la Rapid!) clasa i-a înmănat lui Dan, în semn de bucurie și stimă, un minunat tort, pe care era scris cu litere de ciocolată: „HAI RAPID!”. În mijlocul tortului era aranjată o minge de fotbal, ce-i drept în miniatură, dar și ea tot din... ciocolată!

Foto și text: T. ROIBU.

PREMIUL NOBEL A ÎNNOBILAT ȘI FOTBALUL...

Când acum 10 ani, ALBERT CAMUS primea premiul Nobel pentru literatură, expunerea de motive ce însoțea decernarea înaltei distincții sublinia meritul marelui scriitor și om de cultură francez „de a fi reliefat problemele ce se pun în zilele noastre conștiinței umane”. Om al secolului nostru complex și zburcumat, încercând să răspundă unor dramatice întrebări ce și le puneau, deopotrivă, scriitorul și semenii săi, Albert Camus a rămas mereu el însuși, în posesia celebrității, până în clipa tragicului sfârșit când un accident de automobil l-a răpus. În 1960, la mai puțin de 47 de ani, după ce un ultim revellon l-a dat iluzia unui nou an de viață.

Și era imposibil ca un scriitor care iubea colecitivitatea („Vedeți dumnea-voastră — spune el — un scriitor lucrează ca un singular. Dar... el simte necesitatea căldurii unei colecitivități”) să nu iubească și sportul, acest uriaș catalizator al energiilor unor mulțimi, al efortului, mereu proaspăt și fain, spre desăvârșire și victorie în întrecere...

Să-l iubească și, mai ales, să-l respecte pe sportiv: „Nu trebuie să fii prea sever cu el (spunea Camus unui interlocutor, despre un fotbalist — n. red.). Numai când ești pe teren fii dai seama cât e de greu. Am fost portar în echipa universității algeriene. Sportul de echipă m-a ajutat să cunosc, în tinerețe, această puternică senzație de nădejde și entuziasm pe care o încerci în lungile zile de antrenament până în ziua meciului. Pullul pe care-l cunosc în domeniul moralei, l-am învățat în teatru și pe stadioanele de fotbal... Împărtășesc cu colaboratorii mei îngrijorările și bogățiile unei acțiuni comune. Aceasta este spiritul de echipă, camaraderia, care a fost una dintre marile bogății ale vieții mele...”

Pentru scriitorul Camus, autorul celebrelor romane Străinul și Ciuma, al eseului Mitul lui Sisif, sportul, tinerețea spirituală și lucrarea veșnică vie a culturii și umanității au alcătuit întotdeauna o aliaj îndes și fructuos, care dă perenitate peste ani artei sale, destul de moarte absurdă a curmal-o cu mult înainte de vreme.

Un alt mare om de cultură, savantul fizician francez FREDERIC JOLIOT-CURIE, laureat în anul 1935 al premiului Nobel pentru descoperirea radioactivității artificiale, a fost la rândul său un prieten nedeșpartit al sportului și în special al fotbalului. El a tăcut parte, în anii studenției, între 1919 și 1921, din echipa națională de fotbal a Franței, jucând la Amiens împotriva echipei Angliei.

Iar celebrul fizician NIELS BOHR, de două ori laureat al premiului Nobel (în anii 1925 și 1957), ale cărui cercetări au servit ca punct de plecare pentru teoriile moderne asupra structurii atomului, a practicat sportul de performanță, conducând cu ani în urmă linia de atac a echipei de fotbal a Danemarcei.

Am citat cu acest prilej doar câteva nume prestigioase ale unor oameni în viața cărora fotbalul a fost la loc de cinste și care o ilustra simbioza sport-cultură-știință.

S. GABRIEL

VĂ RECOMANDĂM

N. ROȘCULEȚ:

„FOTBAL—PROBLEME DE JOC ȘI ANTRENAMENT”

Prof. N. Roșculeț, șeful catedrei de fotbal la I.C.F., este autorul unei noi lucrări apărută recent în Editura UCFS: „FOTBAL — Probleme de joc și antrenament”.

Acumulând experiența de fost jucător și de titular al catedrei de specialitate, N. Roșculeț a reușit să concretizeze, în acest volum, o serie de concluzii dintre cele mai interesante asupra esenței jocului modern. Ele nu sînt numai declarative, ci înfățișează modul pregnant în care pot fi realizate atribuțiile impuse de jocul în viteză, eficace și spectaculos, prin acțiuni constructive-colective, prin perfecționarea finalizării etc.

Acordînd o atenție egală compartimentelor de atac și de apărare, cartea indică, în amănunt,

modalitățile de antrenament pentru asigurarea ritmului de joc, realizarea contraatacului, ca și a presingului.

Lucrarea este însoțită de recomandări tactice pentru uzul antrenorilor și echipierilor și de analiza ultimelor învățăminte ale campionatului mondial din Anglia.

Scrisă într-un stil viu, accesibil tuturor iubitorilor jocului cu balonul rotund, lucrarea „Fotbal — Probleme de joc și antrenament” aduce o contribuție dintre cele mai substanțiate la cunoașterea și aprofundarea cerințelor jocului contemporan.

O recomandăm călduros tuturor tehnicienilor acestui sport, antrenorilor și jucătorilor.

G. N.

Profesorul N. Roșculeț la masa sa de lucru

VARIETATI FOTBALISTICE

Di Stefano... fermier

Într-o recentă declarație făcută ziarului „Sport Wocheben”, Di Stefano și-a exprimat dorința de a mai juca la Espanol timp de 2 ani, după care se va dedica meseriei de antrenor. Întrebat ce condiții anume trebuie să îndeplinească un foarte bun antrenor, celebrul jucător a răspuns: „În primul rînd, un asemenea om să poată exemplifica practic ceea ce dorește să explice jucătorilor săi, iar în al doilea rînd, să se bucure de o mare considerație din partea acestora.”

— Sinteți de părere — a fost întrebare — ca jucătorul sau jucătorii cei mai valoroși dintr-o echipă să se bucure de o atenție preferențială?

— Față de asemenea jucători trebuie să existe o stimă deosebită, a răspuns Di Stefano. Dar nu știu de acord cu exagerările. Mă declar împotriva așa numitului cult al vedetei, el fiind dăunător, în cele mai multe din cazuri, însuși jucătorului la care se referă.

— Ce faceți în timpul liber?

— Nu dispun de prea multe ore libere, dar atunci cînd ele se ivesc, mă retrag la ferma noastră de păsări — a mea și a fostului meu coleg de club la Real, Santamaria — alături la circa 25 de km. de Madrid. Acolo mă odihnesc cu adevărat pentru că uit cu desăvîrșire de tot ce înseamnă fotbal.

S-a întimplat în Transvaal

Meciul dintre două echipe de categoria I din Transvaal se apropia de sfîrșit și gazdele erau conduse cu severul scor de 5-1. Mai supărător decît scorul era faptul că oaspeții își ridiculizau adversarii; la un moment dat, un aprig susținător al gazdelor, nemaiputînd suporta să-și vadă favoriții făcuți K.O. a escaladat gardul împrejmuirii, a pătruns pe teren și intrînd în posesia mingii, cu ajutorul unui cușit pe care-l avea la îndemînă, i-a aplicat numeroase înepături. Meciul nu a mai putut continua, deoarece la stadion nu se mai găsea nici o minge de rezervă...

MICROSTATISTICA

Pentru cititorii noștri amatori de statistică, oferim câteva date interesante din soccerul european.

• ANGLIA posedă cele mai multe cluburi de fotbal dintre țările bătrînului continent: 30.060, urmată de R.F.G. cu 15.056, Franța 8.868, Cehoslovacia 6.776 și Italia 5.315.

• U.R.S.S. este cap de serie în privința numărului de arbitri: 42.000, urmată de R.F.G. cu 30.193, Anglia 20.500, R.D.G. 9.796 etc.

• În ceea ce privește însă numărul jucătorilor legitimați, R.F.G. deține primul loc cu 2.345.793 fotbaliști. Pe locul secund se află U.R.S.S. cu 1.700.000, apoi Anglia 757.500

și Olanda 512.366. Interesant de subliniat în această privință că Italia, aflată printre primele țări în ceea ce privește numărul cluburilor, deține abia locul 13 după numărul jucătorilor (162.602)!

• Iată acum și cei mai prestigioși golgeteri europeni în partidele internaționale disputate în anul 1966:

EUSEBIO (Portugalia) 12, Farkas (Ungaria) 11, Torres (Portugalia) 10, Hunt (Anglia) 8, Beckenbauer, Haller, Seeler (R.F.G.), Bene (Ungaria), Hurst (Anglia) și Jekov (Bulgaria) cu câte 7 goluri, Bobby Charlton (Anglia) și FRĂȚIA (ROMANIA) cu câte 6 goluri, Jose Augusto (Portugalia), Gislenco (U.R.S.S.), Greaves (Anglia), Mazzola (Italia), Noldner (N.D.G.) și Tursson (Suedia) cu câte 5 goluri.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

IARNĂ FOTBALISTICĂ

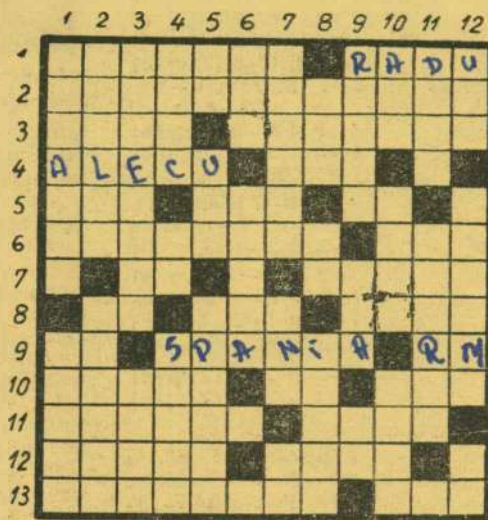
ORIZONTAL 1) Stadion din Lima, loc al unei victorii cu 1-0 a echipei Steaua roșie Belgrad asupra echipei locale Allianza (ian. 1967) — Cel mai eficace jucător al pitestenilor. În recentul turneu de peste hotare. 2) Tinta „olimpicilor” noștri în turneul din această iarnă (3 cuv.). 3) A restitul — Dribling. 4) Căpitanul echipei noastre de tineret care a întreprins un lung și fructuos turneu în Africa — Riu în Anglia. 5) Plafonul stadioanelor — Beira... echipă din Portugalia al cărei campionat a continuat și în timpul iernii — Penită Moldoveanu. 6) Cum va fi stadionul de fotbal a cărui construcție a început la Leningrad — Viri în Pirinei spanioli. 7) Face legătura — Vrajă... sferică. 8) Atmosferă — Isbă fără cap — Căpitanul echipei Dinamo Kiev, desemnat de revista Fotbal din Moscova drept cel mai bun fotbalist din U.R.S.S. în anul 1966. 9) Ai fine! — A obținut recent un meci nul cu Turcia, pe terenul acesteia, în Campionatul Europei — Rotaru Mircea. 10) Mag — Asla! — Locul evoluției lui Albert în Ian. 1967. 11) Jucător al Paraguayului, a înscris un gol în meciul cu Chile din campionatul Americii de Sud — Dă culoare (și lumină) nocturnei. 12) Atacant uruguayan, adversar al olimpicii noștri în meciul de la Montevideo din acest an — În acest moment. 13) Jucător la Progresul București, a înscris cîte un gol în meciurile de pregătire cu Metalul Tirogoviste și Olimpia Oradea — Stadion din Paysandu (Uruguay), unde olimpicii noștri au obținut o răsunătoare victorie cu 2-0 asupra echipei Penarol.

VERTICAL 1) Capitala Venezuelei, locul unui recent triumfului de fotbal, cu participarea echipei

lor F. C. Barcelona, Penarol și Botafogo — În verva de sut în meciurile pregătitoare pe care echipa sa, Steaua, le-a disputat cu Măgura Codlei, A.S. Armata și Metalurgistul București. 2) Vicecampiona Ecuadorului, învinsă și ea de către selecționata noastră olimpică — În acest continent echipa noastră de tineret a întreprins un lung turneu în această iarnă. 3) A înscris pentru Dukla Praga unul din cele 2 goluri ale victoriei asupra echipei Anderlecht, obținută la Bruxelles, în returul C.C.E. (dec. 1966) — Bogăție. 4) Frînă în joc — 3,14 — Arcul miec. 5) Ritter Iosif — Fluviu ce se varsă în golful Botnic — Deschidere... marinărească. 6) Nume feminin — Republica... Unită, participanta la Cupa Africii (dec. 1966). 7) A anihila o situație periculoasă, în limba lui guleriei — Nume feminin — Durata unui campionat. 8) Atenția colegilor către Dobrin, pentru titlul de cel mai bun fotbalist român al anu-

lui '66 — Tibi Eone — A marcat cele 2 goluri ale echipei Farul, în meciul amical cu Cerno More Varna disputat recent (2-2). 9) În totul echipei de tineret, în turneul din Africa — Postav tărănesc — Despre mine e vorba. 10) Campioni — Tară africană, a participat la Cupa Campionilor Africii prin echipa sa Real din Bamako — Aici a suferit echipa Internațională unul din puținele sale esecuri din campionatul Italian (0-1 cu Lazio). 11) A marcat unul din cele 4 goluri ale Elvetiei în meciul cu Besancon, disputat la Berna în dec. 1966 — Cel mai bun fotbalist român din anul 1966 (Rev. Fotbal). 12) Tri-courile jucătorilor, la ieșirea de pe teren — După un remarcabil turneu de iarnă, la Marșilia și în Orientul apropiat, această echipă din Fiești își încearcă forțele peste câteva zile în turul III al C.O.T. — Afirmate.

Cuvinte mai puțin cunoscute: URE, ADI, UME.

DYNAMO ZAGREB

Nu se poate nega că leagămul fotbalului din Iugoslavia a fost la Zagreb, oraș care și astăzi, alături de Belgrad, reprezintă unul din cele mai puternice centre fotbalistice ale țării vecine. În acest oraș, balonul rotund a început să se rostogolească în jurul anului 1905, pentru ca șase ani mai târziu, în 1911, să ia ființă și cel mai mare club al orașului, cu numele de Gradjanski, devenit în 1945, Dinamo.

Această formație a fost, pe vremuri, binecunoscută amatorilor de fotbal de la noi.

În anul 1940, în cadrul Cupei Europei Centrale, Gradjanski, după ce în primul tur a trecut autoritar de Ujpest (cu 4-0 la Zagreb și 1-0 la Budapesta), s-a întâlnit, în semifinalele competiției, cu Rapid București. Lupta lor epuizantă a durat... 300 de minute, echipa câștigătoare devenind cunoscută numai după tragerea la sorti, care a favorizat-o pe Rapid. (Primele două meciuri disputate la Zagreb și București s-au încheiat cu scorul de 0-0, iar la re-jucare, la Subotica, tabela de marcaj a indicat rezultatul de 1-1 după prelungiri).

Apoi, în Cupa Cîștigătorilor de Cupă, ediția 1964-65, Steaua București a fost eliminată fără drept de apel (1-3 la București, 0-2 la Zagreb) spre marea dezamăgire a suporterilor ei.

Notăm câteva amănunte din istoricul clubului Gradjanski:

— Gradjanski a cucerit de patru ori (în 1926, 28, 37 și 40), titlul de campion a Iugoslaviei.

— În această perioadă a reprezentat culorile iugoslave în Cupa Europei Centrale de trei ori: în 1928 și 1937 a fost eliminată în primul tur, iar în 1940, în semifinale, de către Rapid București.

— După 1944, cu numele de Dinamo Zagreb, a jucat un rol de seamă în fotbalul Iugoslaviei care a cu-

noscuit și marl satisfacții (campionă olimpică în 1960, locul trei la J.O. din 1948, 52 și 56, finalista primei ediții a Cupei Europei interțări în 1960, locul 4 la C.M. 1962). Dinamoviștii au dat naționalei jucători ca Cimermancic, Wölfl, Horvat (cu 60 de selecționări), Cealkovski II, Crukovici (52 selecționări), Lipošino-vici, Krstici II, iar în ultimii ani pe Perusići, Markovici, Ierkovici, Matuš Brncići. Între 1937-41 erau binecunoscuți publicului bucureștean jucătorii zagrebieni Glazer, Hügi, Kokotović, Ležnik, Pleše, Antolkovici, Jazbinšek și Wölfl.

Dintre succesele obținute de Dinamo Zagreb în competițiile interne ale Iugoslaviei, remarcăm:

— Alături de Partizan Belgrad, Steaua roșie Belgrad și Hajduk Split, Dinamo Zagreb e a patra formație care a participat la toate cele 20 de ediții ale campionatului primei categorii disputate după anul 1945. A devenit campionă republicană în 1948, 54 și 58, a terminat pe locul secund în 1947, 51, 62 și 64, iar pe locul trei în 1955, 60, 63 și 66. Performanța cea mai slabă: locul 8 în 1965.

— În Cupa Iugoslaviei, competiție înființată în 1947, a intrat în posesia trofeului de 4 ori (1951, 60, 63, 65), fiind finalistă în alte trei ocazii (1950, 64 și 66).

În baza comportării avute nu-l de mirare că Dinamo Zagreb și-a cucerit dreptul de participare la o serie de ediții ale diferitelor competiții continentale. Succesul ei cel mai de seamă: în 1962/63 s-a calificat în finala Cupei orașelor tirguri fiind înfrântă de echipa spaniolă Valencia. De altfel, Dinamo Zagreb e „specialista” Cupei orașelor tirguri: în cele 9 ediții este la cea de-a 6-a participare a sa.

Dar iată palmaresul complet al dinamoviștilor în cele patru competiții mai importante:

— Cupa Campionilor Europeni: (1 participare)	2	0	1	1	3-4	25%
— Cupa cîștigătorilor de Cupă (4 participări)	17	7	3	7	18-21	50%
— Cupa orașelor tirguri (6 participări)	29	10	6	13	44-49	44,8%
— Cupa Europei Centrale (1 participare)	8	4	1	3	16-13	56,2%
TOTAL	56	21	11	24	81-87	47,3

— REZULTATELE CIFRICE — PE ANI — FIIND URMĂTOARELE:

1955-58 (C.O.T.) cu Birmingham Internazionale	0-1 (Zagreb) și 0-3 0-4 și 0-1 (Zagreb)
1958-59 (C.C.E.) Dukla Praga	2-2 (Zagreb) și 1-2
1959-60 (C.O.T.) Dosza Ujpest Birmingham	4-2 (Zagreb) și 0-1 0-1 și 3-3 (Zagreb)
1960-61 (C.C.) Ruda Hvezda Bruo Fiorentina	0-0 și 2-0 (Zagreb) 0-3 și 2-1 (Zagreb)
(C.O.T.) F. C. Barcelona	1-1 (Zagreb) și 3-4
1961-62 (C.O.T.) Steavnet Copenhaga F. C. Barcelona	7-2 și 2-2 (Zagreb) 1-5 și 2-2 (Zagreb)
1962 (C.E.C.) Juventus Torino Spartak Hradek Kralove Ferencvaros Bologna	1-4 și 2-1 (Zagreb) 2-3 și 2-1 (Zagreb) 2-0 (Zagreb) și 5-1 1-1 (Zagreb) și 1-2
1962-63 (C.O.T.) F. C. Porto U. St. Gilloise Bruxelles	2-1 și 0-0 (Zagreb) 2-1 (Zagreb), 0-1, 3-2 (Linz)
Bayern München Ferencvaros F. G. Valencia	4-1 și 0-0 (Zagreb) 1-0 și 2-1 (Zagreb) 1-2 (Zagreb) și 0-2
1963-64 (C.C.) Linzer A.S.K.	0-1, 1-0 (Zagreb), 1-1 (Linz)
Celtic Glasgow	0-3 și 2-1 (Zagreb)
1964-65 (C.C.) A.E.K. Atena Steaua București F. C. Torino	3-2 și 3-0 (Zagreb) 3-1 și 2-0 (Zagreb) 1-1 și 1-2 (Zagreb)
1965-66 (C.C.) Atletico Madrid	0-4 și 0-1 (Zagreb)
1966-67 (C.O.T.) Spartak Bruo Dunfermline	0-2 și 2-0 (Zagreb) 2-4 și 2-0 (Zagreb)

Palmaresul în funcție de locul de disputare:

— pe teren propriu	27	14	8	5	86,6%
— în deplasare	27	6	2	19	26,9%
— pe teren neutru	2	1	1	0	75 %
TOTAL	56	21	11	24	47,3%

FREDERIC MOISES

VA CĂDEA RECORDUL LUI CARBAJAL?

Veteranul Carbajal, care nu de mult a abandonat sportul de performanță, devenind antrenorul echipei naționale mexicane a cărei poartă o apărător cu succes ani de-a rândul, este deținătorul recordului de participare la turneele finale ale campionatului mondial. Începând din anul 1950, el a participat la toate cele cinci ediții. Simbolic, Carbajal și-a luat adio de la C.M. cu ocazia World Cup-ului '66, în patria fotbalului, Anglia.

Deși mulți sînt înclinați să minimizeze acest record, invocînd uzurina cu care Mexicul s-a calificat mereu în dauna unor parteneri minori (S.U.A., Honduras, Costa Rica, Surinam, Trinidad, Jamaica, Cuba și Antile), iar alții, dimpotrivă, îl așează în compania celebrilor portari lași, Zamora, Suife etc., comportarea lui Carbajal în meciurile internaționale și însuși prezența sa neîntreruptă timp de 16 ani, în poarta echipei mexicane, dovedesc calitățile incontestabile ale lui Carbajal.

O întrebare se pune însă: va cădea recordul lui Carbajal?

Un răspuns în acest sens nu poate fi dat cu anticipație și, cu atât mai puțin, cu certitudine, întrucît este în funcție de mai mulți factori, obiectivi și subiectivi. Ne limităm la a consemna doar doi dintre aceștia: pe de o parte, calificarea în turneele finale ale C.M. doar a unui număr redus de țări nu poate asigura tuturor candidaților coadivii egale; pe

de altă parte, longevitatea sportivă a acestora, diferă de la caz la caz. Astfel, după calcule estimative, ipoteticul șalnger al lui Carbajal, ar trebui să debuteze la turneul final al C.M. la mai puțin de 18 ani și să participe apoi, neîntrerupt, pînă în jurul vârstei de 40 de ani. Un asemenea jucător ar trebui să posede, desigur, clasa lui Pele (care a debutat în Suedia în 1958, la 17 ani) și longevitatea și măiestria lui sir Stanley Matthews (care a debutat ca internațional în 1934 și și-a încheiat palmaresul în echipa Angliei după 23 de ani).

Parcurgînd lungul tabel al participării la edițiile finale ale C.M., aflăm nume prestigioase ale fotbalului mondial. După mexicanul Carbajal cu 5 prezente, urmează brazilianul Djalma Santos cu 4 participări, apoi compatrioții săi Didi, Gurcincha, Gămar, Pelé și Nilson Santos, cehoslovaciul Novak și Pluskal, englezii Finney și Wright, vest-germanii Schnellinger și Seeler, maghiarii Grosics, Matrai și Sipos, sovieticul Iașin — toți cu cite 3 prezente.

Interesant de subliniat că printre aceste nume, adevărate valori ale sportului cu balonul rotund, figurează doar trei jucători din perioada antebelică, printre care jucătorul român Nicolae Covaci (participanți la edițiile din 1930, '34 și '38).

Dintre aceștia însă, dată fiind vîrsta lor, doar doi competitori mai

pot aspira, ipotetic vorbind, la doborîrea recordului lui Carbajal: brazilianul Pele și vest-germanul Schnellinger. Ei au debutat la C.M. cu prilejul ediției 1958 (primul în vîrstă de 17 ani iar celălalt la 19 ani) și ambii reprezintă un fotbal valoros, capabil să ajungă și pe viitor, în turneele finale ale C.M. din Mexic (1970) și R.F.G. (1974), întrunind — eventual — amîndoi cite 5 prezente.

Desigur că la vîrsta de 33 și respectiv 35 de ani, se poate aspira la egalarea recordului deținut de portarul mexican. Dar la doborîrea lui?

NOUTĂȚI ÎN FOTBALUL SOVIETIC

Federația sovietică a luat o serie de măsuri inovatoare privind activitatea fotbalistică, pe care — în primul rînd — cantă s-o pună de acord cu calendarul european, la nivelul celor mai importante competiții.

Pe această linie se situează invitarea citorva antrenori străini renumiți la consfătuirea antrenorilor echipelor din prima divizie.

În ce privește campionatul, federația a hotărît ca el să înceapă mai devreme și să se termine mai tîrziu ca de obicei. Date fiind însă condițiile climatice specifice, primele patru și ultimele patru etape se vor disputa în întregime pe stadioanele din sud.

Munca de selecție și pregătire a reprezen-

Unul din cei mai buni jucători sovietici, Șesternev (tricolor de culoare închisă) în acțiune tativei va constitui mai departe o preocupare principală a federației. Cu mult înainte de un joc internațional va fi alcătuit lotul care va fi supus pregătirii. Acest lucru va obliga echipele de club să joace în campionat fără acești jucători.

Pe viitor, echipele din prima categorie (seria I) vor avea dreptul să dispună în cursul unui sezon, de cite 31 de jucători; cele din seria a II-a de cite 26 jucători, iar formațiile din divizia secundă de cite 18 fotbalști.

La sfîrșitul campionatului, în afara jucătorilor echipelor clasate pe primele trei locuri, vor primi medalii și antrenorii respectivi.

În fine, federația a autorizat echipa Daugava Riga să angajeze un antrenor străin, pe maghiarul R. Somlay. Daugava activează în divizia secundă și este lider, avînd multe șanse să promoveze în prima categorie.

„FALIMENTUL” LUI PELE

Sirul de știri contradictorii cu privire la Pele, publicate în ultimul timp de o serie de ziare sud-americane și europene, a determinat pe celebrul fotbalist ca în cadrul unei conferințe de presă să-și precizeze actuala situație în ceea ce privește stît activitatea sportivă cît și cea particulară.

Pele a afirmat cu această ocazie că falimentul unui complex industrial pentru produse sanitare în care el era direct interesat a însemnat pierderea unei mari părți din averea sa. Această pierdere se cifrează la cca. 300.000 dolari. Recentul său voiaj în R.F.G. nu a avut alt scop decît acela de a obține de la un important industriaș, prietenul său, asistența tehnică necesară. El a afirmat că a cerut un imprumut de la Ministerul de finanțe al Braziliei, cu scopul de a înființa o industrie de electrozi pentru sudură, ca succursală a firmei marelui industriaș german.

Aceste știri asupra situației economice a lui Pele au determinat ziarul „Corriero de Manha” din Rio de Janeiro să dea ca aproape sigură transferarea lui Pele

în Italia, ignorînd faptul că în această țară importul de jucători străini este interzis pînă în 1971. După acest ziar, Pele ar fi declarat: „Pentru restabilirea afacerilor mele și ale clubului meu nu există decît un singur mijloc: transferarea în Europa. Am avut mari oferte. Mă gîndesc să le accept dar fiind faptul că contractul meu cu Santos expiră în luna aprilie a acestui an”. Articolul conținea precizînd că oferta l-ar fi fost făcută de către Inter și Juventus; cele două echipe italiene ar fi dispuse să plătească cîteva 500.000 dolari pentru transfer, 1600 dolari salariu lunar, locuință și un automobil.

Pele însă a dezmințit toate aceste știri, declarînd:

„Nu voi pleca de la Santos pentru nici un motiv. Pentru nimic în lume n-aș juca în Europa. Este adevărat că situația mea materială ar putea fi mai bună dar în afaceri se știe cum merg lucrurile: odată cîștig, odată pierzi.

Pele va rămîne deci la Santos; va căuta numai să fie mai precant înainte de a investi capitaluri în inițiative extra-fotbalistice.

A ÎNCEPUT CUPA AFRICII INTER-ȚĂRI

La începutul acestei luni s-a dat startul într-o nouă ediție a Cupei Africii Inter-țări. Primele rezultate ale turului preliminar se cunosc: Algeria și Tunisia au reușit să obțină succese concludente, prima cu 3-0 în meciul cu Mali, a doua cu 4-0 în partida cu Camerun.

De altfel, aceste două țări, împreună cu Guinea, Coasta de Fildeș, R.A.U., Congo-Kinshasa, Ghana — deținătoarea trofeului — și Etiopia sînt favoritele întrecerii. Deocamdată, aceasta a început cu faza pe grupe, care se va încheia pînă în luna august:

A: Senegal, Guinea și Liberia.
B: Volta Superioară, Algeria, Mali.

C: Coasta de Fildeș, Nigeria, Togo.
D: R.A.U. și Libia în sub-grupa 1, Kenya și Uganda în sub-grupa 2.

E: Camerun, Tunisia, Congo — Brazzaville.
F: Congo — Kinshasa și Sudan în sub-grupa 1, Tanzania și Mauritius în sub-grupa 2.

Cîștigătoarele grupelor se vor califica pentru turneul final, alături de Ghana și Etiopia, ca deținătoare a Cupei și, respectiv, ca organizatoare a turneului, care se va desfășura în decembrie în Etiopia. Cele opt echipe calificate vor fi împărțite în două grupe și primele două clasate vor disputa semifinalele.

„BETONUL“ NU PRINDE RĂDĂCINI PE CONTINENTUL LUI PELE ȘI SPENCER

IMPRESII DE LA CAMPIONATUL AMERICII DE SUD

Intre 13 ianuarie și 2 februarie, s-a desfășurat la Montevideo cea de a 22-a ediție oficială a campionatului sud-american, competiție ce datează din anul 1916. Stadionul Centenario a fost pentru a 6-a oară scena acestei confruntări. Și echipa Uruguayului a confirmat de fiecare dată avantajul terenului, terminând de șase ori învingătoare.

Anul acesta, după ample frământări, după momente de criză (se mai desășoară sau nu?), după substanțiale critici la adresa actualei formule de desfășurare, campionatul s-a pornit din nou. Au participat 5 formații în afara amfitrionilor: Argentina, Chile, Bolivia, Paraguay, Venezuela. O absență, regretată de toată lumea, Brazilia, și mai ales de noi (rareori în postura să primim echipa ce semnifică sănătatea și strălucirea fotbalului, indiferent de pierderea sau de păstrarea unui titlu oficial și trecător).

Am văzut jucând este odată toate participantele. Cu acest prilej am adunat o serie de fapte din care încercăm să extragem, să înțelegem într-o imagine sintetică, coordonate de ordin fizic, tehnic și tactic, elemente la șase luni după campionatul mondial, pentru fotbalul din America Latină.

Argentina, Chile și Uruguay participaseră la „World Cup“. Bolivia câștigase ediția din 1943 programată

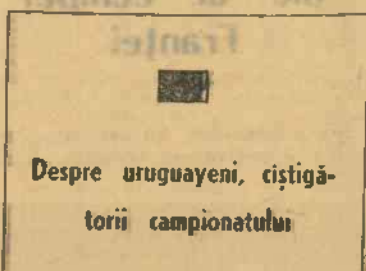
în capitala sa, La Paz, situată la aproximativ 4.200 m. altitudine. Paraguay și Venezuela nu aveau recomandări speciale. Primele trei echipe au fost conduse de noi directori tehnici în locul celor aruncați în alte posturi de uraganul nemulțumirii, care a bîntuit fotbalul sud-american după eșecul de la C. M.: Jim Lopez (Argentina), Alejandro Scopelli (Chile) și Juan Carlos Corazo (Uruguay). Bolivia, care devenise campioană la peste 4.200 m. altitudine, venise în Uruguay cu trei săptămâni înainte pentru aclimatizare, soluție care n-a putut masca chipul mediocrității.

Partidele au fost urmărite de un număr modest de spectatori (10-15.000), excepțional meciul Uruguay - Argentina (circa 60.000). Rivalitatea dintre aceste două echipe este atât de mare încât s-a manifestat indirect pe toată durata turneului, de câte ori juca una sau cealaltă, iar în seara înfruntării dintre ele a căpătat o notă stridentă.

bile acum două decenii. S-au obișnuit numai să confere simplități un anumit rafinament, repertoriul lor de mișcări înșelătoare e de două-trei ori mai mare. În schimb, poate nici ei nu stau mai bine decât cei mai valoroși fotbaliști europeni în privința vrășului la poartă. Înseamnă că în structura acestui procedeu intră și alte componente decât abilitatea tehnică, sau e posibil ca în condițiile tactice ale fotbalului actual

pare și cum se adfănește divorțul dintre nevoia de rezultat și nevoia de spectacol. Publicul îde fapt singurul susținător moral și material al fotbalului sud-american) pretinde (judecând așa a fost educat prin comportarea și succesele din totdeauna ale echipei sale) un fotbal bivalent: lucid, dar presărat din când în când cu realizări sculpturale. Văzând echipa Uruguayului la campionatul mondial și Penarolul în meciul retur de la Madrid, mulți erau îndreptățiți să creadă că în această țară doctrina lui Herrera a făcut un cap de pod. În realitate, era numai să facă. Dar Corazo, noul director tehnic al echipei (înlocuitorul lui Osvaldo Viera) este un adversar declarat și acestor tactici.

Ne vom rezuma la cîte un scurt portret tactic pentru echipele Uruguayului, Argentinei și Chile, celelalte trei participante situându-se valoric sub nivelul cerut de exigența unei operațiuni de generalizare.

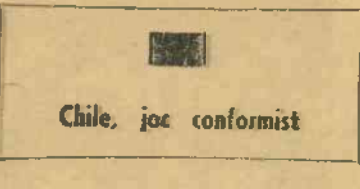

Despre uruguayeni, câștigătorii campionatului

Uruguayenii se opără pe zone în care fiecare marchează strict și anticipază. Sprijin reciproc excelent. Căstano cu flurul său tactic se transformă la nevoie într-o adăvârită „cubertură“. Fără libero și fără marcaj „om la om“. Fundașii laterali avansează și susțin linia de mijloci participând la construcția acțiunilor defensive, facilitând prin deplasările lor un permanent contact funcțional între linia echipat Montero Castilla, Vera și Rocha, atenuesc o linie mediană foarte mălăbă și este extrem de dificil să spui în ce proporție sînt anărători sau atacanți. Pedro Rocha este maestrul strategiei, găsește soluții cu atât mai bune cu cît e mai încolțit. Vera este o copie reușită a lui Rocha, dar o copie totuși. Uruguayenii atacă cu 4-5 jucători. În zona de pregătire alternează pasela laterale cu cele în adîncime, iar la finalizare balonul circulă numai perpendicular (înain-

cum și în cadrulul stîng al terenului propriu, pînă la linia porții. Pe toată această suprafață îndeplinește alternativ funcția de înaintaș și de apărător. Se deplasează cu o ușurință greu de imaginat țar cu mînea la pictor „adunecă“ printre adversari ca un acrobat. Șutează foarte puternic și îi place să se găsească mare în jocul focului, e perseverent și răbdător. Mi-a sport admirația existentă de cînd l-am văzut în Anglia pentru prima oară.

În mare, argentinienii se dispun în formulele 4-4-2 în apărare și 2-4-4 în atac. Manevrelor elaborate se împletesc cu fantezia și imprevizibilității. Am văzut acționînd convergent pe aceeași parte două mari vedete: Marzolini și Mas. Extrema pendulă înapoi, pregătind incursiunea fundasului Marzolini în cîmpul advers. Sprijinul reciproc realizat în cursul acestor deplasări, cîștigul obținut și în faza de atac și în cea de apărare ne-au sugerat un început de colaborare rațională între extremă și fundaș cu șanse de evoluție în viitor pînă la treapta denumită în mod curent „cuplu“. În contrast cu deosebirile existente în planul de apărare al uruguayenilor și argentinienilor, în atac ambele echipe mizau pe acleași arme minuscule doar diferite, în funcție de personalitatea jucătorilor: demarșuri neîntrerupte, circulații prin pase oportune, deviate, cu direcția schimbată uneori amenințător de repede.

Chile, joc conformist

Portretul echipei chilene se apropie în fuza de apărare mai mult de imaginea echipei Uruguayului. Ca și în cazul celorlalte două echipe, formația chilienă se „contractă“ sau se „destinde“ ca un burete, în funcție de momentul jocului. Friato, Marcos și Araya compun „materie cenușie“ a echipei, organizînd banal mersul angrenajului. Spiritul ofensiv este pecetea echipei lui Alejandro Scopelli. Acțiunile de atac se construiesc prin pase scurte și medii, balonul circulă fără gîtuire, pentru accelerarea vitezei lui se folosesc de preferință devierile, sensul deplasării sale nu e de loc monoton.

IN JURUL BALONULUI ROTUND

AJAX ȘI DUKLA INVINSE!

Viitoarele adversare în sferurile de finală ale „C.C.E.“, AJAX AMSTERDAM (învingătoarea lui Liverpool) și DUKLA PRAGA, au susținut recent două partide amicale în Belgia și au... gustat din eupa înfrîngerii. Ajax a cedat la scor (4-1) în fața campioanei Belgiei, Anderlecht, iar Dukla a pierdut la limită (1-0) meciul cu Standard Liege.

FOTBALUL BRAZILIAN VA REVENI

Rebotos la Budapesta, din Brazilia, unde a petrecut două săptămîni, reputatul internațional maghiar ALBERT a făcut două interesante declarații:

1. M-am adaptat repede jocului brazilian, căci are multe afinități cu stilul maghiar. Este foarte instinctiv, iar angajamentul fizic foarte relativ. Păcat că experiența mea a durat doar două săptămîni.
2. După părerea mea, fotbalul brazilian își va relua foarte curînd locul său în ierurhia mondială. Nu afirm din curiozitate, ci din convingere.

JOC BUN, SPECTATORI MULȚI

Ultimile jocuri oficiale din Anglia s-au caracterizat prin spectacole de bună factură. Aceasta a făcut ca numărul spectatorilor, la un moment dat în scîdere, să crească. Astfel, la cele 32 de meciuri din turul al treilea al Cupei Angliei au asistat 880.766 de spectatori, cifră care constituie un record pentru o asemenea etapă de cupă.

DOAR 65.000 DIN 150.000 !...

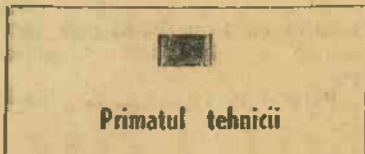
Intihirea Ajax Amsterdam - Dukla Praga, din cadrul sferurilor „Cupei campionilor europeni“, programată la 1 martie, stîrnește un interes enorm: clubul Ajax a primit... 150.000 de cereri de bilete. Spre regretul clubului olandez însă, acesta nu va putea satisface decît 65.000 de solicitanți, adică atîția cîți poate găzdui stadionul olimpic din Amsterdam.

BISCIPLINĂ PERFECTĂ

Jucătorul portughez Vicente, - ca urmare a unui accident - a orbit și a trebuit să abandoneze fotbalul. În 448 de meciuri disputate n-a primit nici cel mai mic avertisment? De altfel, cu prilejul jubileului său, Vicente, a fost decorat de autoritățile de stat.

RECLAME PE TRICOURI

Publicitatea își face loc tot mai mult în fotbal. Cea mai nouă formă este aceea a reclamelor pe tricourile jucătorilor. Primul caz s-a înregistrat în fotbalul vest-german. Jucătorii unei echipe regionale S.C. Viktoria 04 au apărut pe teren purtînd pe tricouri imprimat numele unei firme de ape minerale...

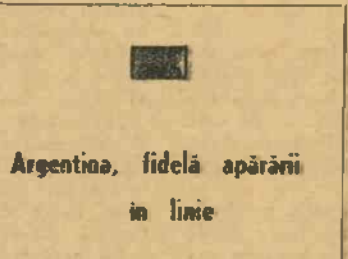
Primatul tehnicii

Am văzut în total 14 echipe sud-americane (representative sau de club) și fiecare dintre ele ne-a fortificat convingerea că fotbaliștii de pe acest continent dețin primatul tehnicii. Celebri sau nu, jucătorii sud-americani au o abilitate specifică, în contact cu balonul, pictorul capătă aspect de croșă vie, mobilă. Artă amănunțită și a efectelor subtile, de contractare anecdotică, elaburată atenției pentru înșelătoare cîmpului de joc și controlul reflex-automat al preciziei și forței deosebite încă tipul de jucător sud-american de cel euro-paz. Și unul și celălalt încearcă să facă din fiecare anecdotă ceva util, dar primul izbucnește să se exprime în versuri - pe cînd celălalt doar într-o „proză“ mai greoaie. Fotbaliștii sud-americani nu areuie arădescuri gratuite, nu fac jonglerii inutile, precum repetă unit după niște opinii vola-

lată-l pe Mas (x), extrema stîngă a naționalei argentinene. Alții în Anglia, cîi și acum, la recentul campionat al Americii de Sud, s-a dovedit a fi - poate - cel mai bun jucător din lume pe acest post.

te sau înapoi). Se urmărește dezechilibrarea și producerea de breșe, printr-o circulație de balon subtilă, zig-zagată, printr-o viteză de joc cît mai mare. Extremele nu vin prea mult înapoi, dar se deplasează pe toată lățimea și adîncimea frontului de atac.

Argentina, fidelă apărării în linie

Echipa Argentinei am văzut-o în partida cu Paraguay. Am asistat la un fel de super-producție cinematografică în care găsești de toate: mari vedete, încordare, emoții puternice, înfruntări dramatice, răsturnări de situații, dovezi de abilitate extremă, momente de mare spectacol și cinci goluri (rezultat 4-1 pentru Argentina). Planul tactic al argentinienilor, păstrat de-a lungul campionatului, a fost următorul: linia de fund (Acevedo, Ovejero, Calles, Marzolini) se plasa „în linie“ și se sprijinea pe legea oșădului. Pe timpul ofensivei, fundasii avansau rapid pînă la centrul terenului și dincolo de el (cel lateral). Așezarea și deplasările celorlalți jucători erau greu de prins în vreo formulă. Alberto Gonzales, mijlociul mai retras, era precedat de Albrecht, omul de legătură dintre atac și apărare și de Alfredo Rojas, organizatorul acțiunilor de atac. În fața, extrema dreapta Bernao manevra pe tot flancul, Artime se deplasa paralel cu poarta la nivelul ultimilor apărători pentru evitarea marcajului. Jocul extraordinar al lui Mas, extrema stîngă, e cel mai greu de descris. Poate fi văzut în toată jumătatea de teren a adversarului, pre-

modificarea direcției a devenit o armă tactică, utilizată constant, pentru stîngeneria și dezechilibrarea adversarului.

Are și două metehne constante, deci caracteristice. Mai întâi, în faza de atac, linia de fundași nu „urcă“ spre poartă adversă, favorizînd apariția unei zone a „nimănui“, scăpînd de sub control și favorabilă infiltrațiilor adverse. Celălalt aspect criticabil constă în fixitatea aproape geometrică a așezării jucătorilor. Echipa avansează sau se retrage după tiparul lui 1-4-3-3, înflea și aplăcat prea ortodox. Extremela nu și părăsesc niciodată zona, nu pendulesc înapoi, nu fac incursiuni în suprafața altor posturi, fundașii laterali nu se avîntă la atac. Intr-un cuvînt, o manieră euminte, convențională, lipsită de surprize, ușor de descris și contracarat.

Romulus BALABAN

Campionatul AMSUD

După cum era de așteptat, al 23-lea campionat al Americii de Sud a fost decis în disputa dintre vechii rivali Uruguay și Argentina.

Finala a prilejuit o dispută foarte echilibrată, decisă de golul lui Rocha, marcat cu 21 de minute înainte de sfîrșit. URUGUAY: Mazurkiewicz - Baeza, Varela, Cincuegi, Gujica - Paz, Salva, Oyarbide - Perez, Rocha, Urrusmendis.

ARGENTINA: Roma - Acevedo, Calles, Ratin, Marzolini - Albrecht, Gonzalez, Sarnari - Bernao, Artime, Mas.

7 dintre fotbaliștii uruguayeni au jucat eunra echipei noastre olimpice.

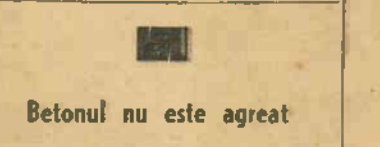
Un mare interes se manifestă față de Cupa campionilor, care va începe curînd (la sfîrșitul acestui lună), după o formulă imbuunătățită: fiecare țară să participe cu cîte două echipe - campioana și a doua clasată. Federația uruguayană s-a opus la început (și această opoziție explică absența Braziliei la recentul campionat AMSUD organizat de Uruguay), dar apoi a triumfat soluția oferită pentru mărirea interesului pentru Cupă. Cele trei grupe preliminare au fost alcătuite în modul următor:

Grupa I: Brazilia, Venezuela și Peru.

Grupa II: Uruguay, Chile, Paraguay și Ecuador.

Grupa III: Argentina, Columbia și Bolivia.

Fotbalul brazilian va fi reprezentat de Cruzeros și Santos, iar cel uruguayan de Nacional Montevideo și Penarol, calificată din oficiu pentru sferturi de finală, ea detinătoare a Cupei. Aceasta din urmă însă, va avea ca prim adversar în sferturi de finală (pentru care se califică primele două clasate în grupe) pe... Nacional, pentru că regulamentul competiției nu permite ca în finală să ajungă două echipe din aceeași țară.

Betonul nu este agreat

Curiozitatea ne-a fost, de fapt, concentrată asupra exprimărilor de ordin tactic, propriu fotbalului din America Latină. La ora actuală s-a confirmat ceea ce știam numai din cîteva mărturisiri prestigioase: tactică denumită „beton“ n-a prins rădăcini în peisajul fotbalului sud-american. Exportul încercat de cîteva echipe europene n-a fost receptat de public, care nu admite să vadă cum a-

FARUL A CÎȘTIGAT PRIMA RESTANȚĂ

Primul meci oficial al sezonului s-a disputat ieri la Constanța, pe un ger puternic și un vînt tăios, dar tribunele stadionului au fost pline de un public entuziast, căruia meciul Farul-Petrolul i-a adus o dublă satisfacție: jocul avîntat al echipei favorite și victoria sa cu 1-0.

Am spus numai „jocul avîntat” în legătură cu echipa locală, pentru că sub raport tactic ea n-a strălucit. De altfel, la drept vorbind, nici nu se putea pretinde mai mult gazdelor, pentru că Petrolul s-a rezumat în o apărare strictă, adoptînd defensiva (cu Pahonțu „mîturător”) încă din primele minute. Ploieștenii n-au urmărit, se pare, decît smulgerea unui punct. De la început, Dragnea s-a așezat pe aceeași linie cu Florea, jucînd practic fundas central, iar Pahonțu s-a retras în apropierea careului de 6 metri, cu rol de „libero”. Bădea și Moldoveanu au jucat și ei mult retrasi, ofensiva oaspeților bazîndu-se doar pe Dridea I și Roman.

Jocul s-a rezumat, practic, la un duel continuu între atacul constant și apărarea adversă, care a aruncat mereu mingea afară din teren. După o netă dominare, Farul a în-

FARUL — PETROLUL
1-0 (0-0)
SPECTATORI: 15.000.
TEREN: curățat de zăpadă, înghețat.
TIMP: vînt puternic, -10 grade.
FARUL: Manciu 6 — Pleșa 7, Mareș 7, Koszka 8 (din min. 82 Manolache), Georgescu 8 — Tufan 6, Antonescu 7 — Caraman 6, Zamfir 7, Iancu 8, Kalló 7.
PETROLUL: Ionescu 9 — Pal 7, Pahonțu 7, Florea 6, Mocanu 5 — Dragnea 7, Dragomir 8 — Roman 7, Bădea 5, Dridea I 6, Moldoveanu 4 (din min. 80 Oprisan).
A MARCAT: Iancu (min. 62).
ARBITRU: Emil Martin — București, 7.

scris golul victoriei în minutul 62 prin IANCU. Acesta a sutat destul de slab, din unghi dificil, balonul a atins piciorul lui Florea și a intrat în poarta pe care Ionescu o apărase pînă atunci cu mult succes. Portarul ploieștean a salvat, în acest joc, mingi dificile, din care notăm pe cele „semuțate” de Iancu (min. 20, 44, 50), Zamfir (min. 47, 55, 90), Kalló (min. 25, 54). Oaspeții au fost doar de două ori în situația de a marca. În minutul 18, Moldoveanu a executat o lovitură liberă laterală, mingea a intrat în poartă dar golul a fost anulat pentru că Dridea I era în ofsaid. În minutul 39, tot Moldoveanu a executat o lovitură liberă, în bară.

Calitativ, jocul n-a depășit, în ansamblu, o notă de mediocritate. Victoria constanțenilor este meritată pentru că ei s-au mișcat mai mult în teren, au avut o prezență fizică superioară. Scorul putea fi mai mare dacă Farul ar fi jucat mai variat în atac și nu l-ar fi căutat, la fiecare acțiune, pe Iancu.

În urma acestui rezultat, Farul a trecut pe locul 3 în clasament (16 p., egal cu Dinamo București) iar Petrolul ocupă locul 9 cu 12 p.

Gheorghe NERTEA

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 7, etapa din 15 februarie

Din. Pitești—Din. Zagreb	1
Rapid—Petrolul	1
Steaua—Farul	1
Atalanta—Lazio	1
Brescia—Juventus	1 x
Florentina—Venezia	1
Lecco—Mantova	1 2
Milan—Napoli	1 2
Roma—Lanerossi	1
Spal—Internazionale	2
Torino—Bologna	x 1
Catania—Varese	1
Padova—Pozzuoli	1

FONTAINE VREA SĂ REDEA FOTBALULUI FRANCEZ ENTUZIASMUL PIERDUT

Noul antrenor al echipei Franței, fostul internațional și golgeterul campionatului mondial din 1958, JUST FONTAINE, și-a început munca de selecționare a viitorului 11 național. În primul rînd el a început să urmărească jocurile de campionat pentru a vedea la lucru jucătorii susceptibili de selecționare. Motivul l-a arătat Fontaine în cursul unei convorbiri cu ziaristii, după partida Bordeaux — St. Etienne, la care a asistat: „Am ales ofensiva poate pentru că eu sint un fost înaintaș, dar cred că trebuie să redau fotbalului fran-

Noi declarații și preocupări ale directorului tehnic al echipei Franței

cez entuziasmul. Eu am ales ofensiva și pentru că trebuie să mă

Jucătorul însemnat cu x este Fontaine. Fotografia a fost făcută recent, la un meci între „veteranii” fotbalului francez și jucătorii internaționali de tenis. Firește, fotbalistii au învins (5-2) iar „Justo” a marcat 4 goluri.

„Masa rotundă” internațională de la Monaco va discuta:

- 1 PRIMUL CAMPIONAT INTER-CLUBURI AL EUROPEI**
- 2 ORGANIZAREA UNEI COMPETIȚII A ȚĂRILOR LATINE EUROPENE**

La Monaco va avea loc în zilele de 11 și 12 martie un eveniment de deosebită importanță pentru mișcarea fotbalistică mondială: „masa rotundă” a fotbalului internațional, organizată la sugestia prietenului Rainier, suveranul statului Monaco.

Unul din organizatorii „mesei rotunde”, dl. Orengo, a făcut zilele trecute o serie de declarații în legătură cu această neobișnuită inițiativă, așteptată cu viu interes de opinia publică sportivă.

Iată ce a spus el, între altele: „Actualmente, fotbalul, această activitate care cerește tot mai mult lumea, poate da loc la dezbateri din cele mai interesante, nu numai în baza popularității sale, ci și prin diversitatea problemelor pe care le pune în lume. Această diversitate oferă, de fapt, posibilitatea de a depăși în discuții chestiunile pur tehnice sau organizatorice.

Scopul reuniunii este de a axa dezbaterile pe unele teme de interes comun, general, pentru toate țările unde se joacă fotbal. „Masa rotundă” va avea un caracter internațional și nu va interveni în nici un fel în problemele interne ale federațiilor naționale. Pentru aceasta s-a lăsat participanților facultatea de a emite păreri și propuneri din a căror examinare să reiasă tocmai subiectele, preocupările comune”.

Răspunsurile primite pînă acum din partea a numeroase federații și cluburi de mare prestigiu în

lume dovedesc că această manifestare este așteptată cu viu interes.

De altfel, anumite păreri care vor fi exprimate la această masă rotundă au și fost făcute cunoscute. Ne grăbim să le aducem și noi la cunoștința cititorilor noștri.

Astfel JUVENTUS TORINO va prezenta un referat intitulat: „Importanța fotbalului din punctul de vedere turistic și al relațiilor internaționale justifică un campionat european intercluburi”.

Clubul francez OLYMPIQUE MARSEILLE va pleda pentru „accelerarea realizării unui campionat al țărilor latine din Europa”.

Alături de președinții de cluburi, de unii președinți de federații naționale, vor participa ca invitați o serie de ziaristi, arbitri internaționali, antrenori. S-au trimis invitații lui Herrera, Iașin, Masopust, Di Stefano, Kopa și lui Pele. Prezența acestuia este condiționată de calendarul lui Santos.

La această masă rotundă „la înalt nivel” a fotbalului mondial a fost invitat și clubul DINAMO BUCUREȘTI. Invitația trimisă echipei noastre de către organizatorii constituie o dovadă a frumosașelor aprecieri de care se bucură pe plan internațional Dinamo București și — implicit — fotbalul românesc.

În numerele următoare vom reveni cu unele amănunte.

sprijin pe echipele de club care, la ora actuală, domină campionatul. Or, aceste echipe se numesc Nantes, Lens, Angers și ele au toate același sistem de joc.” În ce privește alegerea jucătorilor, Fontaine a făcut următoarea precizare: „...Între doi jucători de valoare sensibil egală, eu îi voi prefera pe cel care este obișnuit cu 4-2-4...”

La întrebarea „cum socotiți să pregătiți apropiatele meciuri cu România și U.R.S.S.”, Fontaine a răspuns: „Sînt două meciuri care nu vor fi deloc liniștite, mai ales primul, contra românilor. Mai înții pentru că nu-i cunosc bine, apoi, pentru că se știe oricum că ei sînt foarte dotați din punct de vedere tehnic și foarte bine pregătiți. Ei posedă, în particular, acest sens al improvizației, calități latine care sînt și ale noastre. Pentru a pregăti acest joc de la 22 martie conțez să obțin contractarea a două partide de selecție și verificare: una la 1 martie între echipa primă a Franței și o selecționată corsicană (pentru că jucătorii acestora sînt bătaioși și trebuie asigurată o replică solidă) alta între reprezentativa „speranțelor” și echipa amatoare a Franței la 2 martie.

Bineînțeles, că baza selecției o va asigura însă, campionatul, pe care Fontaine îl urmărește cu mare atenție. El va alcătui lotul definitiv la 17 februarie. Un lucru se știe sigur: nu va juca Robin, care e accidentat.

Echipa Franței pe scheletul lui Angers?

Una din cele mai în formă echipe franceze la această oră este SCO Angers. Duminică, angevinii au învins în Cupa Franței pe Olympique Marseille cu 5-0. În mod deosebit s-au remarcat Deloffre și Margotin, care au marcat fiecare câte două goluri. Meciul a fost urmărit de Just Fontaine, care și-a îndreptat atenția în special către jucătorii lui Angers, o echipă al cărei joc corespunde cel mai mult ideilor sale tactice. Într-o discuție purtată după meci între Fontaine și conducerea clubului Angers, antrenorul Pasquini a propus lui Fontaine pentru meciul cu România, nu mai puțin de șase jucători de la echipa sa: Gallina, Chlosta, Bourdel, Deloffre, Dogliani, Margottin.

În acest meci, iugoslavul Skoblar de la Marseille a făcut un meci foarte slab, iar Artelesa (care era și el în vederile selecționeților) s-a accidentat.

Inter—Real 1-0 (0-0)

Aseară, la Milano, în sferturile de finală ale C.C.E., Internaționale a întrecut pe Real Madrid cu 1-0 (0-0) prin golul marcat în min. 54 de Capellin, cu o lovitură de cap.

Returul la 1 martie, la Madrid.

CAMPIONATELE ÎN EUROPA

- În R.F.G. s-a disputat duminică derbyul campionatului, în care s-au întîlnit echipele Braunschweig și Eintracht Frankfurt, aflate la egalitate de puncte pe locurile 1 și 2. Prima echipă a obținut o strălucită victorie cu 3-0, astfel încît, actualmente, situația în clasament e următoarea: 1. Braunschweig 28 p. 2. Eintracht Frankfurt 26 p. 3. Hamburg 23 p.
- În campionatul portughez, primele două clasate, Benfica și Academica din Coimbra au cîștigat, amîndouă, în deplasare, cu același scor: 2-0. Situație neschimbată în fruntea clasamentului: 1. Benfica 25 p. 2. Academica 25 p. 3. Porto 24 p.
- Duel pasionant în fruntea clasamentului englez, între Liverpool și Manchester care, duminică, au cîștigat cu același scor minim (1-0), partidele cu Aston Villa și Nottingham. Conduce în clasament Liverpool cu 40 p. urmat de Manchester United cu 39 și Nottingham cu 36.
- După 19 etape în care n-a pierdut nici un joc, REAL MADRID a suferit, în etapa a 20-a, prima sa înfrîngere din actualul campionat. Jucînd în deplasare cu Saragossa, echipa lui Gento a cedat cu 2-1. Real conduce în continuare, cu 32 puncte, urmat de Espanol (26 p) și F. C. Barcelona (25 p).
- Cea de-a 23-a etapă a campionatului olandez a însemnat o „zi proastă” pentru echipele frunțase. Lidetul, Ajax Amsterdam, a pierdut cu 3-1 în fața lui Sparta Rotterdam, iar a doua clasată, Feyenoord, a fost și ea învinsă, cu 1-0, de Sittardia. Conduce Ajax cu 39 p., urmat de Feyenoord cu 33 și Sparta cu 32.
- Fruntasele clasamentului belgian, Anderlecht (31 p) și Bruges (29 p), au făcut duminică meciuri nule, la același scor (2-2), cu Antwerp și St. Trond.
- În Italia, Internaționale conduce în fața lui Juventus, Napoli și Cagliari. Echipa lui Herrera are 32 puncte, față de cele 30, 27 și 26 ale echipelor următoare.
- Liderii altor țări europene sînt, după etapa de duminică: Jeunesse d'Esch (Luxemburg), Olympiakos (Grecia), Celtic (Scoția).

MOZAIC

- Fostul portar al naționalei maghiare Grosics a fost angajat ca antrenor în Cuba, pe timp de 1 an.
- Cinci jucători de la Torpedo Moscova au fost suspendați pentru abateri de la normele de conduită sportivă. Cel în cauză sînt: Filiakin, Sergheev, Protenco, Denisov și Husalov.
- O interesantă inițiativă a ziarului suedez „Idrottsbladet”: copiii care doresc să se antreneze pe timpul iernii, se adresează redacției care le trimite prin poștă planuri de pregătire fizică generală individuală. Aceste planuri sînt semnate de renumitul internațional Gunnar Nordhal.
- Joao Havelange, șeful delegației braziliene la C.M. de la Londra, critică vehement pentru însucenul echipei, a fost totuși, de curînd, reales președinte al federației braziliene a sporturilor.
- Clubul Foggia, care depusese o contestație la meciul cu Inter (0-3) jucat la Milano, pe motivul că portarul său a fost lovit de o sticlă aruncată din tribune, și-a retras contestația.
- Fostul internațional vest-german Fritz Walter va fi în noul sezon, director tehnic al fostei sale echipe, F.C. Kaiserslautern. Antrenor al a ceeași echipe va fi Otto Kneifer care-l înlocuiește pe cunoscutul fost internațional maghiar Lorant.
- Liga de fotbal din Hamburg organizează în noul sezon un campionat pentru copii între 6 și 10 ani. Meciurile vor avea loc pe teren redus, 2 reprize a câte 20 minute. S-au înscris 100 de echipe.
- De cîva timp internaționalul iugoslav Josip Skoblar joacă la Olympique Marseille unde s-a arătat a fi cel mai bun jucător străin care activează actualmente în Franța. El a primit de altfel și premiul OSCAR pentru luna ianuarie, premiul ce se atribuie lunar fotbalistului care se arată a fi cel mai bun în cursul lunii respective.
- În cursul acestui luni Ujpest Dosza va efectua un turneu în Grecia. Cu această ocazie echipa maghiară va susține trei jocuri cu Olympiakos, Panathinaykos și un al treilea adversar care urmează a fi desemnat. De asemenea Ferencváros a renunțat la turneul proiectat în Belgia și Olanda și susține actualmente 2-3 jocuri în R.A.U. după care va juca în Iugoslavia unul sau două meciuri.
- Federația iugoslavă a instituit o comisie specială cu sarcina de a analiza cererile tuturor jucătorilor săi care doresc să activeze în străinătate.